

282 / நா-சூ / நக்தி நிகண்டு 1
[80] ந-ந
1

நந்திபீ உரா நிகண்டு 300

பக்கம் 54

10

62

சுமரன் துணை.

நத்தீஸ்வரர் அருளிச்செய்த நிகண்டு நூல்.

மதுரை யானைக்கல் தெரு வித்துவான்
மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை யவர்கள்
விரும்பத்தின்படி:

மதுரை வித்துவான்
த.குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்
பரிசோதிக்கப் பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
இ. ராம.
குருசாமிக்கோடார்
அவர்களாற்றமது

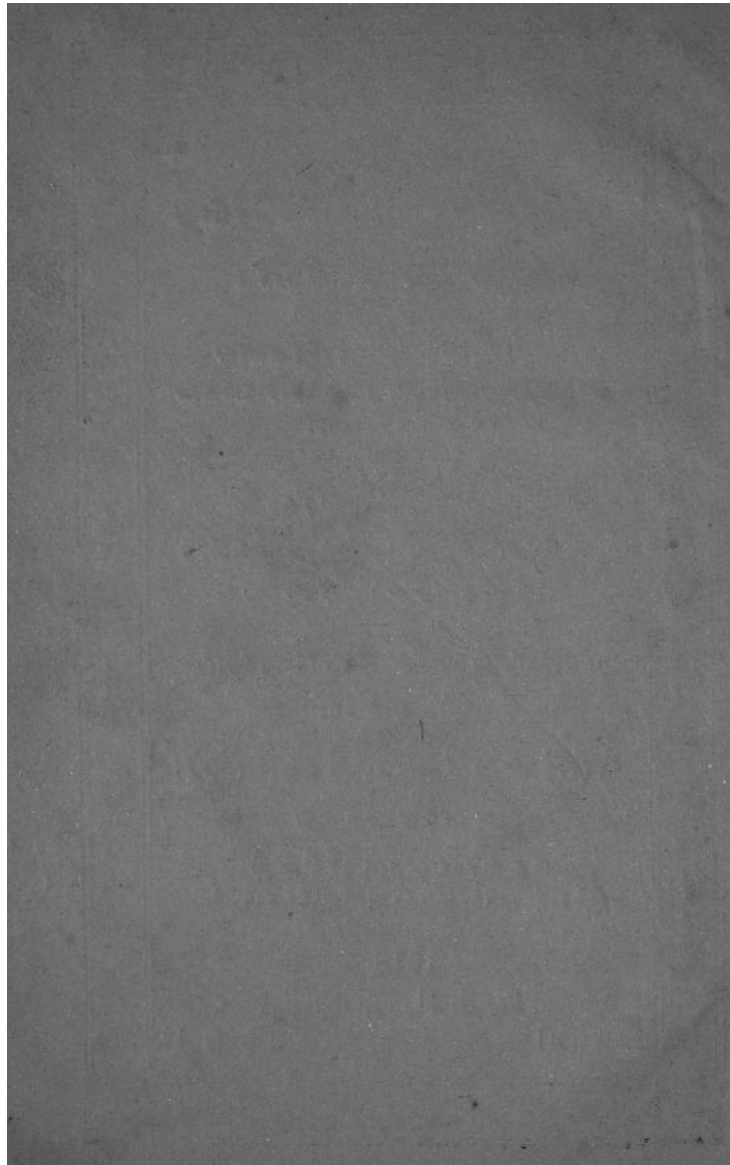
மதுரை வடக்குமாசினிதி
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலைநிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1918.

Registered Copy Right.

[இதன் விலை]

[அணை 12.]

உ.
குமரன் றுனை.

5.311

நந்தீஸ்வரர் திருவாய்மலர் ந்தருளிய நி க ண் டு ந ன்.

காப்பு

வெள்ளியங் கிரியான் தந்த வேழமா முகனே யெத்தன்
உள்ளினுக் குள்ளாய் நானும் உருவினுக் குருவாய் நின்று
வள்ளலாய் நீயு வந்தே வாக்கது கொடுத்து மேலும்
பிள்ளைபோற் பாது காக்கப் பிரியமாய்ப் போற்று வேனே. (1)

போற்றியென் றடிவ ணங்கும் புசண்டமா முனிவர் பாதம்
ஏற்றியே வணங்கி நந்தி இயல்புடன் நிகண்டு சொல்லக்
கூற்றினை யுதைத்த யிசன் குமரிமா மலைம டந்தை
சாற்றிய படியே யானும் தரணியோர்க் குரைத்திட்டேனே. (2)

உரைத்ததோர் வேத நான்கும் உயர்பதி னெண்பு ரானம்
நிரைத்ததோர் காந்த மொன்றும் நிலையுறும் யோக மொன்றும்
கரையிலா நந்தி வாங்கம் கணக்குமத் தாள மொன்றும்
தரையில்முந் னுற்றுக் குள்ளே சாற்றினே னறிந்து பாரே. (3)

பாரப்பா வேத வாங்கம் பண்புட னுரைத்தே னித்தை
தேரப்பா முற்றும் பார்த்துத் தெளிந்தொரு நிலையில் நிற்பாய்
ஆரப்பா யெனைப்போற் கொல்வார் ஆரனெனக் குவரத்த னுலை
காரப்பா உந்த னுக்காய்க் கருத்துடன் வெளியிட்டேனே. (4)

இட்டேனே யிந்நூலுங் கிரந்தவாக்காய்-இவையுமையு முரைத்
தமொழி நவிர்த்திடாமல், விட்டேனே சண்டசன் மனமுந்தேற-
விளம்பினேன் வடமொழியின் விரிவைக்கண்டு, தொட்டேனே
இந்நூலைச் சுருக்கமாகத் - தொல்லுலகோர்க் குண்மைவிது தெரிய
வேண்டி, ரட்டேனே தமிழ்ப்பயிராய் விளையவைத்து - நன்மை
பெற யிப்பொருளைக் கூறினேனே. (5)

கூரியதோர் மாயசத்தி உரைத்தநூலை-கொடுமுடியோன் கன்
டறியாக் குறியீதப்பா, வாரியென்ற சமுத்திரத்தின் கரைகண்
டாலும் - மாயசத்தி யுரைத்தசொல்லோ கரைதோணுது, சீரிய
தோ ரிந்நூலை வெளிவிட்டாக்கால் - சிவனுமையான் சாபமெத்தத்
தெரிந்துகொள்வர்ப், பாரிலிதை விணருக்கு விள்ளவேண்டாம் -
பாழ்நரகே பெய்துமிது பார்ப்பாய்நன்றே. (6)

கன்றென்ற நாமமது தொண்ணூற்றாறு - நடுவரையங் கடை
வரையு மெண்ணூறாகும், கன்றென்ற நாமமது பெண்பதாரும் -
கடைமுதலும் நடுவிற்கு அறுநூறாகும், வன்றென்ற நாமமது அறு
பதாரும்-வலக்கடையுந் தலைநீக்கி நடுநூறாகும், சன்றென்ற நாம
மது பேதுமில்லை-சதமாறுஞ் சீசர்த்தடித்தால் தான்தானுமே. (7)

தானு குமலமென்ற ஒங்காரத்துள்-சத்திலின்ற ஆங்கார பீட
மேது, ஊனுமே லிங்கத்தின் வழியாஞ்சத்தி-ஒடுக்கிலிங்கங் காணு
ட்டாற் சத்தியெங்கே, மாணுமென் மகாரமந்தப் பீடமேழில் - மா
சத்தி லிங்கத்துக் கொடுக்கமாகும், யானுமே அகாரமப்போ சத்
திலிங்கம்-ஆச்சுதே அருவுருசன் மகாரியே. (8)

நீயென்ற உகாரமது ஐம்பத்தொன்று - நிறையான சிகாரமது.
அறுபத்தைந்து, தீயென்ற வகாரமது நூற்றெட்டாரும்-திகழ்ந்த
தொரு மகாரமது யிருபத்தைந்தாம், நீயென்ற அகாரமது பெழு
பத்தைந்து-சிகழ்ந்ததொரு நகாரமது நூற்றொன்றாகும், சயென்ற
பொருள்முந்நூற் றறுபதாரும் - இசைக்கட்டும் பன்னீர
யிரமுங்கூட்டே. (9)

கூட்டியே சேசசத்தின் போக்குக்கைந்தாம்-குணமான பூரசுத்
துக்கைந்துயெட்டாம், பூட்டியே பூரணத்துக்கொன்றுபத்தாம்-
புகழான கும்பகத்துக் கொருநூறாகும், ஆட்டிமுல் கவாதிக்கு
முப்பதாரும்-அக்குமணி சதாசிவத்துக் கோரைந்தாரும், சாட்டி
யே சவங்கிரண [ஒங்கார] சத்திக்கென்ன - சதநிதமாம் ஆங்காரக்
கணக்கொன்றியே. (10)

கணக்கான பிரணவத்தின் வாக்குக்கோடி - கண்டுரைப்பேன்
ஐயிரண்டும் ஒருநான்காகும், விணக்கான வியாக்கிரண மெட்டுப்
பத்தாம்-வித்வேதன் முறையிட்டு உயிரோஐந்தாம், இணக்கான
தொய்தமெனு மணிக்கிரைந்து - பெண்ணியதோ ரோ ரெட்டு
யிசைபொல்லாது, துணக்கான தொய்தத்தைத் தோணக்கண்டா
ல்தொலைத்தேறும் ஆறென்ற குருந்தானே. (11)

காணவே பொருளாகுங்குருவின்வாக்கு-கடந்தாக்கால் தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும், கூணவே குடியோட்டுஞ் சங்கற்பசரலம்-குறையரையால் விள்ளுவதோர் நெறிநாணுதார், பூணுவது பொருளமகிட்டு அகணியாந்தல் - புரமுனக்குக் காணுது பொருளைச்சார்வாய், தோணுவது ஐம்புலனைத் தள்ளுதற்குத் - துள்ளிக் காய் கிள்ளியதைத் துலைத்துக்காரே. (12)

கார்ப்பதுவு முப்பத்தி ரெண்டிலொன்று-காரமது நீக்குவது நாற்பத்தேழு, பார்ப்பதுவு மீராறு ஒவ்வொன்றுமேலே-பதிவான தூலத்தின் வாறுகாணும், சேர்ப்பதுவு மைந்தோடே நான்குமாகும்-சேர்த்திட்டா லெட்டெட்டுஞ் சிக்காதென்றே, பூப்பதுவுக் கார்ப்பதுவும் தூலாங்கண்டாய்-பூதலத்திற் பிறப்பிறப்பு யில்லாதானே. (13)

தானென்ற குருநாதன் சத்தியாலே - தானறிந்தார் மூலகுரு குசுங்காண, ஏனென்ற சதாசிவத்தார் சத்திதானும்-இருந்தறிந்தாள் பூட்டினுட கருக்களெல்லாம், ஊனென்ற பலவுவிற்குஞ் சிவத்தின்குரு-ஒங்கார பிரணவமே சத்திகுரு, மானென்ற பாப்பிரம் மாயிருபம்-மயக்குமப்பா மனக்கண்ணால் மாளுஞ்சித்தே.

சித்தென்றால் சித்தரிவ ரரிதுகண்டாய் - சிவமென்ற நாமமது மரிதுகண்டாய், சித்தென்றாற் பிரணவமு மரிதுகண்டாய்-பின்னு முன்னும் நீக்குவது மரிதுகண்டாய், சித்தென்றால் விளைவதுவு மரிதுகண்டாய்-விளைந்தேறித் தேறுவது மரிதுகண்டாய், சித்தென்ற நிசாகவச மரிதுகண்டாய்-நிராமயமாம் நிர்மலமுமரிதுதானே.

அரிதான உருவமடா சத்திகாயம் - அதற்கடக்கம் புனியாகு மறிந்துகாணு, எரிதானே தழுவோடும் கூர்மைகண்டால்-எவ்வாறு மிச்சடலம் என்பதாகும், கரிபூக்குற் தழல்போலக் காணுமந்தக்-கனுவிலே கண்டசிறு பொருளுமாகும், நரிபதிபாய் சத்தியிட்ட ஓசையப்பா-நாதார்த மனோன்மணியால் நல்கலாமே. (16)

நல்குவரோ புருக்குழும்பின் சடலமானால்-நாடாறு கனவேகம் நாமம்பாரு, வெல்குவரோ விழியாட்டம் நிமைக்காகாது-வேதனை புள் ளடக்கிட அபானமுட்டும், செல்குவரோ வேகமென்ற சிறுபெண்ணுத்தாள் - சிதறிநிற்கில் திரிந்திவாள் திரையைத் தானே, மல்குமென்ற பொருளுனக்கு வாய்க்குமானால்-மைத்தனே சன்மசர் மகாரந்தேறே. (17)

தேறுவது பெதுவென்று லென்னுலாமோ - தென்றலர்ந்த
கொன்றையனைத் திறமாய்க்காட்டிம், ஏறுவது பூரணமே யேறின
லும்-இகபரமா மிகபரமா யேறிப்பார்த்தால், சேறுவது ருண்டலி
யின் பூசைகொண்டு-செறியான வழிபோடே சிவத்தைநீக்கி, கூறு
வது கருக்கடையின் போக்கைப்பாரு - குருகவரும் பொருளறிவாய்
சத்தியாமே. (18)

சத்திமுத்தி பத்தியென்ற பொருளைக்காணு-சாதகமா யெவ்
விடத்து மிருப்பைப்பூணு, நத்திநத்தி ஒத்திவருங் குறியைக்காணு.
நடனமிடு மதின்கூரை நாடிப்பாரு, சத்திமுத்தி வெற்றியென்ற
விரம்பாரு-சகனமிரு அதினுமிடக் காட்டைக்கட்டி, பெத்திமெத்
தி வித்தியென்ற மூலம்பாரு-பிரணவத்தின் வாறுகண்டு பிரித்துப்
பூணே. (19)

பூணுகின்ற ஒங்காரம் ஸ்ரீங்காசமெங்கே-புகைந்தெழும்பும் மே
கத்தின் பெருகுளையாய்ந்து, தாணுகின்ற வக்கலக்கக்கச் சக்கமிக்க-
சரியான முன்முன்றி லடக்கம்பாரு, தோணுகின்ற வாசனையின்
சசகெந்த மைந்தும் - தொடரான நவத்திலதுக் கொன்றும்பாரு,
மாணுகின்ற பொருளறிய வழியீதென்று - மாறியெதி விருப்ப
மென முன்றிற்பாசே. (20)

மூன்றான மூன்றுமது சகலத்துக்கும்-முதற்பீடம் வரையாரு
ம் முன்றின்குரு, ஊன்றான உந்திக்கு ஒங்காரமாச்ச-உழலுகின்ற
பாதவரை திக்காரமாச்ச, கானுன கபாலமட்டிம் ஸ்ரீங்காரமாச்ச-
கதனமென வுருளிக் கருவாங்கோடி, தோன்றான நகரமிட்டுப்
பனிரெண்டாயிரத்திலேந்துமாறி - தொடுமந்தக் குறிகரணந் துலங்
குந்தானே. (21)

தானென்ற வம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு-தளராத நம்முக்கோ
ராயிரமுந்தள்ளு, சானென்ற சம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு - சதி
ரான உம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு, வேனென்ற யிம்முக்கோ ரா
யிரமுந்தள்ளு-வேனையென்ற அம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு, பா
னென்ற பம்முக்கோ ராயிரமுந்தள்ளு-பகருகின்ற லம்முக்கோ ரா
யிரமுந்தள்ளே. (22)

தள்ளப்பா ஆயிரத்திற்பாதிக்கும்பந்-தலவான சேசகத்துக் கப்
படியேயாகும், பள்ளப்பா பூரகத்துக் காயிரத்திற்பாதி-பண்டை
மணி சேசகத்துக் கப்படியேயாகும், விள்ளப்பா விபாக்ஷெனுக்
காயிரத்திற்பாதி-விருன துரியலுக்கு மப்படியேயாகும், உள்ளப்
பா-ஒன்றுக்கு மூன்றேயாகும்-உயர்சிகரிற் கண்டகிறு தீபமாமே.()

தீபமென்ற ஒன்றுக்கு ஒன்றும்பாரு - கிரணவமாம் பிரணவத் துக் காருஞ்சோதி, தீபமென்ற பஞ்சாத்துக் கஞ்சாந்தீபம் - தீப மென்ற பஞ்சனுக்கு நாலாந்தீபம், தீபமென்ற குமரிக்கு மூன்றஞ் சோதி-திகண்டகட லாடிக்கி யிரண்டாந்தீபம், தீபமென்ற ருத்தி ராரும் ருத்திராபி-திருவுருவு மொன்றுக்கோ ரொன்றேசோதி. (24)

சோதிகண்ட யிடமதுவே வெளியதாகும் - சொருபம்நின்ற யிடமதுவே சத்தியாகும், ஆதிலின்ற யிடமதுவே மூலமாகும் - அயனின்ற யிடமதுவே கமலமாகும், பாதிலின்ற யிடமதுவே கண்டமாகும்-பருகிலின்ற யிடமதுவே விழியதாகும், கேதிலின்ற யிட மதுவே செவியதாகும்-கிளர்த்துகின்ற பந்தனமே வாயதாகுமே. (25)

தாமென்ற வாய்க்கோர் நிலைதானுண்டோ - சத்திமத்தி புத்தி பத்தி யெத்தியந்தம், வாமென்று மொழிவதுவே அதுவுமாச்ச - வாமாய சிவாயாவென்றதுவுமாச்ச, காமென்ற சுடர்மூன்று மது வேயாச்ச-கயநயவய மென்றமூன்றதுவேயாச்ச, பாமென்ற பரம் பொருளில்வாறுவந்தால் பரம்பொருளாமதுவெனவாய்ப்பகரலாமே

பகர்த்திடவே யொண்ணாது பொல்லாப்பூட்டு-பாசபந்த மெத் தவுண்டு பகரக்கேளு, தகர்த்திடவே பூரணத்தி லுதையும்போது- தங்காது காமத்தின் கடற்பூட்டொன்று, உகர்த்திடவே வேகமது அடங்காதந்த-உற்றசிந்தை கொண்டாடும் உகாரப்பூட்டு, சிகர்த் திடவே வெளியாக்கும் பொய்மாயப்பூட்டு - சிக்காது வாய்க்கடங் காத் தீரப்பூட்டே. (27)

தீரமென்ற மகோதரனும் ஊமையப்பா - திரம்விள்ள வகைகா ணன் சிக்கிக்கூண்டில், மீரமென்ற நால்வருக்கு மூழிக்காரன்-மித மவர்க்குத் தென்பட்டு மிகாமியம்மூழ்கி, பிரமென்ற மவ்வெழுத் து ரவ்வெழுத்திறசிக்கி - பிரளாமற் பிறக்கும்து மீனருகும், கீர மென்ற கிரணவகை யெதுதானாகும் - கிளம்புகின்ற கிரணமொழி யுசைக்கேளே. (28)

கேளப்பா சண்டசா வுண்மைபாகக் - கிளத்துகிறேன் கிரண வழி கொண்டுதேற, மீளப்பா வவ்வெழுது ரவ்வெழுத்துங்கண்டு- மீளமுச்சஞ் சவாதியிடம் பறந்துநாடி, குளப்பா அருவியுட தா னம்பாரு-சுருணசக்கர கிரகமப்போ தொய்யிடமும்பாரு, நாளப்பா அவர்நின்ற குறியைக்கண்டு - நாற்றிசையில் நின்றமுகம் நோக்கிப் பூளே. (29)

பூண்ப்பைத் தூளிதமும் தீங்காரமெண்ணிப் - புத்தியுட னைம்
பூதப் பொறியைக்காட்டி, காணப்பைக் காஞ்சிரவித் திட்டுக்கண்ணை
கமலத்தி லூணியப்போ ககன மார்த்தம், ஊண்ப்பை ஓங்கிரை
வாயா ஓம்திரைவாயா-ஓம்பிராணு பாவென்று தூற்றென்றேறுது,
பேண்ப்பைக் கைவாரி சிவனைமுன்னி-பெரிதென்றே நம்சிவம் மெ
ன்றுதூத்தே. (30)

தூத்தியிடக் கதிரோனும் விழிப்பான்கண்ணைத் - தூக்கமுனக்
கில்லையப்போ துலைந்துதென்று, பூத்தமலர்ப் பூவதுவு முனக்கே
வாய்க்கும்-போக்காகப் பிறப்பிறப்பு மதினாலாகும், எத்தமென்ற
குறியுனக்கு யியம்பக்கேளு-யெத்தொழிநு மித்தொழிநுக் கிணை
யாகாது, சாத்தியே னுன்றனுக்கு மனக்கண்ணுணிச் -சதாசிவத்
தின் பிரைகிரைஞ் சாற்றக்கேளே. (31)

கேளப்பா அந்திசந்தி மத்தியென்றுங்-கிளம்புகின்ற திங்கலெ
ன்ற கிரைந்தண்ணை, மீளேநீ சோதிமக முப்பூர மவிட்டஞ்சித்திரை
துலங்குகின்ற விசாகத்தின் பிடங்கண்டு, ஆளேநீ சக்கிரானு மகாங்
கும்பம்-ஆனவீருச் சிகமேஷ ரிஷபம்பார்த்து, வேளேநீ புனலாடித்
தம்பித்தந்த-விர்த்தியுள்ள சந்திரகிரைந்தைப்பூனே. (32)

பூணுகின்ற யோகசந்திர கலையைநாடிப்-புணருகின்ற வாசிகிலை
மடக்கினது, காணுகின்ற நட்சேத்திர ராசிகேர்த்துக்-கடுமொன்
பதனிலியக் கருதிறின்றால், ஊணுமந்த ராசிகொண்டு கிரகவேதை-
ஊமாயாவாமாயா சந்திராயா வென்றிருபத்தொன்று, காணுமிப்
படியேழு தாமேபாணி - கருதியதை விடத்துலங்குங் கிரைநக்
கண்ணே. (33)

கண்ணுன மனக்கண்ணு கிரைமுனக்-கருதியந்தச் சந்திரகலை
காட்டுமீப்பூர்ணம், ஒண்ணுன கலைக்குறியும் யோகவாசி-ஒடுங்கிறிற்
கும் பலகுறியும் உனக்கேவாய்க்கும், பெண்ணுன ரோகணியாம்
கலைகுறைந்து-பிரித்திரைவப் பூரணச்சந் திரைமீக்கும், எண்ணுன
திட்சைவிதி பிவ்வாறுகண்டாய் - இகபரத்துப் புனிதற்கோ யின்
னங்கேளே. (34)

இன்னங்கேள் சண்மசா நன்றாய்ச்சொல்வேன்-இமையமென்ற
துருவத்தின் ருசுவங்கேளு, முன்னுமென்ன பின்னுமென்ன தள்ளி
த்தள்ளி-முன்னீரெட்டு மோனமென நீக்கிநீக்கி, தன்னறிவார் தன்,
னறிலில் நடத்தைகாட்டும்-தானதனைச் சாதகமாய்த் தரிக்கவேணும்
சன்னதமார் துரியமென்ற துரியக்காட்டி -சதாநிதமே பூணவொரு
தவறிராதே. (35)

சாராதே பஞ்சகிர்த்ய யோகசாரதம் - இணைமனை புனையென்ற நலத்துக்குள்ளொர், தூராதே ஐம்பூதந் தன்னிலொன்று - துணை கின்ற சேத்தமத்துத் குதவிதூர்வம், ஏராதே யோகவகர மட் டுங்கட்டும் - சனசர வாகனப்பெண்ணுத்தாள்வாழ்வு, கோராதே கமலாக்கினி யோகம்பண்ணு-கூடுமந்தத் திருவத்தின் குணத்தைப் பாரே. (36)

பார்தருவ பீடத்தின் தானஞ்சொன்னேன் - பணிவதற்கோர் மூலமது பாருபாரு, காருமொரு கிராவணத்தின் திங்களொன்றிற்-கணபூர்வ பட்சத்தில் நலமிதாளில், ஏருமந்தக் கதிர்நாளுந் மக மும்பாரு-இறப்பிறப் பற்றசெடி நீழல்கொண்டு, சாருமந்த யிடர் தனிலே யேமகூடம்-தன்முகமாய்த் தானிருத்தித் தம்பித்தேரே. (37)

தேரோநீ புலனாயா போகனாயா-தூவாயா வென்றோது ஐந்துந் த்றேழு, சேரேநீ செபித்திடவே துருவநாதன்-சிகரநிரண வெள்ளிகிரி யுச்சிகாட்டும், பாரேநீ கிழிமலர்த்த ரம்பம்வம்மென்றே-பற்றிமந் திரத்தையைந்து ஒதிநிற்க, மாரேநீ செடியதுவும் பலித்துப்போச் சு-பரமனரு ஞனக்காச்சு பத்துப்போமே. (38)

போமந்த முலியுட பொருளின்குட்சம் - புகட்டுகிறே னகாச மது தனிலேகாணு, ஏமந்தப் பிறப்பற்ற முலியாலே-யெய்ப்பொரு ளு மெய்ப்பொருளா யிருக்குங்கண்டாய், போமந்தத் துறவதுய்ய கடாட்சமீறிந்-போதமந்த அஷ்டாங்க யோகந்தானும், தாமந்த சத்திசதா சிவமுருத்திர - தழற்கண்ணே விண்ணுமன்னும் பொன் னதாமே. (39)

பொன்னுன வேதமுடன் நிகம்வாய்க்கும்-புராணமுடன் பிரா ணகிதம் பொருந்தியாமும், ஒன்னுன முதற்கைள்வி வரசோசம்- ஊர்வனமு முரைசாதித் கூர்மையாகும், தன்னுன நீர்க்கில்வாழ் பெருமைவேறு-சாய்த்தின் கிராணம்போற் சாயவேணும், என் னொரு மிப்படியே வாய்த்தோர்க்காகும் - இயம்புகின்ற பொருள் ஞசுகம் யீசனாமே. (40)

சசனும் அஷ்டதிசை அஷ்டாங்கயோகம் - இணங்குதற்கு யா னுரைப்பென் சண்டிசாகேள், வாசனா மிந்திரந்தி யெய்மன்றிருதி - வருணன்வாயு குபேரனீ சான்யனாகும், தாசனா மிவொட்டும் பத வியான-சார்தகுண மவைகளுக்கோ சத்தியெட்டு, காசனா மஷ்ட கோண ரிஷியென்போன்-காலனல் மாளாது காணுகானே. (41)

காணுதற்கு யானுரைக்குங் கருத்தைக் காணு - காலனுனக்
கிடாமோ கமலனுவாய், தாணுதற்குச் சத்திமதம் சமயமதமாகும்-
காலதிரமதம் தான்மதம் தன்மமதமாகும், காணுதற்கு யெய்
பொருளும் உணர்வாய்க்கொண்டு-நாலபூவ முரைத்திலேன் நன்
ருய்ப்பாரு, பூனுவா யீசாயம்வாமாயம் தேவாயப பூதாயம்-பூர்ண
யம் தம்யாயம் சிம்மாயம் கோருபாமாமே. (42)

ஆமெனவே தூர்வாயம் தூர்வவாயம் சேர்மாயம்சக்கி - லாயம்
பிர னுயம்பிரா னுர்த்தாய மென்றும், நாமெனவே நாமாய நமச்
சிவாயா காளாண்ட கன்னிகாயா-ரவியாயா சோமாயா ஓம்திரிசங்
கற்பசிவசிவவென்றேது, ஆமெனவே யிருபத்தோ ருருவையோதி-
ஆதியந்தக் கடதனில் அரிசிவமசிபோயிம் மூலமோதி, ஆமெனவே
மூலமாவென் றேதிப் பார்த்தால் - உதையமப்போ அஷ்டசித்தி
புவக்குத்தானே. (43)

தானப்பா மூலமந்திர மேழுக்கும்நாதம் - தப்பாமல் ஒசையது
சபாலங்கிடும், வானப்பா செவியிரண்டுங் காமடைத்தா - வாக்கோ
சை நாம்படா வாரிவிள்ளும், நானப்பா உந்தனுக்கா யெடுத்து
விட்டேன் -நாயகியாள் கமலமது நம்பிப்பூணு, பானப்பா பருதி
புனக் காளாய்ச்சத்த-பாஷ்களமு ரீயேறிப் பரமனுமே. (44)

நாமென்ற நாமத்தை நருச்சித்தள்ளி-நலமான மூலாக்கினி தா
பாக்கினிதள்ளு, நாமென்ற யீசானந் தற்புருடம் அகோரம்வாமம்-
சத்தியோ சாதமுந் மைந்துந்தள்ளு, வேமென்ற வாக்குபஸ்தம்
பாதம்பாபுரு - மிருபாணி யிந்திரிய மைந்துந்தள்ளு, பாமென்ற
கொலைகளவு பொய்காமங்கள்ளு-பகரும்பா தகமைந்துஞ் செறிந்து
தள்ளே. (45)

செநிவதென்ன யிக்குறிகள் வின்னோனாசான்-சிவசிவா சொல்
லீவிட்டேன் தொண்டன்நந்தி, முறிவதென்ன அவன்பதத்துக்
கடுமைபாடி-மூலாதி மூலம்விண்டே னுந்தனுக்காய், செநிவதென்
ன முர்சாபம் கண்டிருந்தும் - செறிந்துவிட்டேன் மனக்குறிப்பு
அறிவுப்பூட்டை, பொறியடக்குஞ் சன்மசா மனக்கண்ணேரி -
பூதமைந்து மடங்கவிதை படக்குவாயே. (46)

அடங்குவது உன்பெருமை யாத்தான்பாதம் - அகத்திலுணர்
உடையவனே ஆசானாசான், தடங்குவது சத்தபரிசுருப ரசகெந்த
மைந்தும்-தப்பாது வெளியிட்டால் தாக்குஞ்சாபம், துடங்குவது
புசன்டமுனி வாக்குப்போல - துடர்கபால கிரியீசர் சொன்னார்
முன்னே, படங்குவது பொல்லாத ரகஸ்யவேதம்-பாரிவிதை வின்
ளாதே பதனம்பண்ணே. (47)

பண்ணுவது யோக்கித்தர் கடமைபாகும் - பரலிப்பார் நாதாக்
கள் தகமைபாகும், எண்ணுவது யோகவகை சேஷர்க்காகும் - இருப
பிடமே காட்டுவது தவத்துக்காகும், கண்ணுவது குறிகண்ணை
மனக்கண்ணாகும் - காஷாபம் பூணுவது ஊனுக்காகும், ஒண்ணு
ஒண்ணக் காகஒண்ணு வொவ்வொருண்ணு - யுகமுடிவு திறப்ப
தொன்று மூலியொண்ணை. (48)

ஒண்ணுள மூலியதின் பெருமைமெத்த-உலகமென்ற யேமுல
க முண்டாமூலி, பெண்ணுள ஆண்பெண்ணுய விளங்கும்மூலி -
பெருமைபெற்ற முப்பூவு முண்டாமூலி, வண்ணுள மாவதுலே
பஞ்சமூலி-வானவர் கோனிமையவர்க்கும் வாய்த்தமூலி, கண்ணு
ள நீலகண்ட ருண்டநஞ்சு-காய்பழமாம் பழங்காயாம் கந்தமாமே.

கந்தமென்றற் கந்தமதுக் காகும்நாமம்-ககரமதிற் பதிமூன்றும்
மூலியென்றும், தந்தமென்றற் கந்தத்துக் காதிகொண்டு - தவறு
மல் முதற்கிழங்கு முண்டாமூலி, இந்தமென்ற லகரமதிற் பத்து
மூன்றுத்தள்ளி-யிதமான யேமுக்குநால் மூன்றாமூலி, பந்தமென்ற
வரலாறு பகர்ந்தமூலி-பஞ்சாங்க பாஷாண மூலிதானே. (50)

மூலிமுதற் கிழங்குமப்பா வரிவேர்தானும்-முடிந்தனலி வாழ்
வதுவும் முடிந்துபோச்சு, மூலிமுதற் கிழங்குதகை தோலெலும்பு-
முதிர்ந்தகிணம் பத்தாமப்பா முடிவுகாணர், மூலிமுதல் வளர்க
மங்கை கிசங்கையோடே - முடிதரித்தாள் மாலயனு முலகத்தோ
ரும், மூலிமுதற் கிழங்குமதத் தந்தம்வாரும் - மூதண்ட கோடி
யெனத் தரித்ததாலே. (51)

தூலென்றால் துவலவல்லோ தூலின்பிண்டம் - துகர்த்தவனே
கண்டறிவான் தூலின்பிண்டம், பாலென்றற் பாலுமல்ல தூலே
பாலு-பருத்தறிவார் காணுவது பரமதூற்பால், தோலென்றால்
தோலுமல்ல தோலின்கூறு-தோல்தூலு மொன்றாகும் தொந்தம்பா
லு, காவென்றால் காலுமல்ல தோல்பால்தூலும்-கலந்திருக்குந் தக்
தமப்பா காணுகானே. (52)

கானவே வேணுமென்றால் யோகம்வேணும் - கருவிதித்துப்
பிறந்திருக்கும் தூலஞ்சூழ்ம், பூணவே வேணுமந்தத் தியான
ஞ்சூழ்ம் - பொருளறமுங் கண்டேறித் தள்ளவேணும், ஊணவே
வேணுமந்த சிகாரத்துச்சி-ஊமைபெனு முருப்பிடத்தை உருத்த
வேணும், நாணவே காணுமந்தச் சுவாசஞ்சூழ்ம்-நாடாத நால்வரை
யும் நாடியுண்ணே. (53)

உண்ணுமுன்னு மெண்ணமெல்லாம் பொய்யாம் பொய்யாம்-
 னாணுறக்க மானதெல்லாம் பொய்யாம்பொய்யாம்; தண்ணுமென்
 ன விண்ணுலக வாழ்க்கை பொய்யாம் - கசடர்கட்டு ஞானமது
 பொய்யாம் பொய்யாம், பெண்ணுமன மாயைக்குப் பொய்யாம்
 பொய்யாம் - பேய்ப்பருத்தி யாடையணி பொய்யாம் பொய்யாம்,
 எண்ணுமனக் குறிகாண்பான் பொய்யாம் பொய்யாம்-எழுலக மா
 டும்பொய்ப் பாண்டமாடே. (54)

பாண்டமென்ன பண்டிதர்செய் மாயபந்தம்-பரமான பொரு
 ளறிபப் பயனைக்கேளு, அண்டமென்ன அண்டமென்று உரைப்
 பார்கோடி - அய்யய்யோ அண்டமெங்கே யறியார்பாவி, பிண்ட
 மென்று முதற்பிண்ட மென்பார்கோடி-பேய்க்கூத்துப் பிண்டமெ
 ன்ற பேருங்காணர், கண்டமென்ன கபாலமது வென்பாரையே-
 கருத்தொழிந்துக் காமப்பால் காணுந்தானே. (55)

காணுவது பூரமென்றற் பூரமல்ல-கட்டான லிங்கமது லிங்க
 மல்ல, பூணுவது வீரமென்றால் வீரமல்ல-பொல்லாத பாஷாணம்
 வெள்ளையல்ல, நாணுவது சாநிலிங்கம் லிங்கமல்ல-நாதாந்த நாத
 மது நாதமல்ல, கோணுவது கொச்சியிட்ட வீரமல்ல - குறைந்த
 கொம்புப் பாஷாண மல்லத்தானே. (56)

தானென்ற மூப்புவும் உப்புமல்ல-சார்ந்தகரு வுப்பதவும் உப்
 புமல்ல, ஊனென்ற உடற்கருவும் உப்புமல்ல-ஊட்டுமுறை செய்
 வதும் உப்புமல்ல, மானென்ற மண்ணுப்பு உப்புமல்ல-மாநவிடா
 யானதுவும் உப்புமல்ல, சானென்ற சவுட்டுப்பு உப்புமல்ல - சாத
 கமா டிலையுப்பு அல்லத்தானே. (57)

உப்பு அறியவும்.

உப்பென்று சொல்லுவதும் பொய்யாதப்போ - உடலெடுத்த
 மரியுப்புக் காணார்காணர், சப்பென்றும் உப்பென்றும் உருகி காண்
 போர் - தானறியா மூடருக்குத் தருமோ உப்பு, அப்பென்றுங்
 கைப்பென்றும் அறியாருப்பை-அறிவுதரும் உப்புண்டு மயக்கமா
 னால், உப்புப்புக் காணுது காணாமாயம் - உ-அ-ச உப்பிருக்கு
 முலகந்தானே. (58)

உலகமதி லறைந்தவுப்பு மாயம்மாயம் - உதையபிண்டம் ஒன்
 றுன வுப்புக்காயம், சலமதினே விளைவுப்பு சகஸ்திரமாகும் - சண்
 டாள்ச் சடலமது தப்பித்தேகும், பலகிக்குறி யகலாமல் வாய்க்
 கும்வாய்க்கும்-பாலவுப்பு பாலவுப்பு வாதையானோர், கலகலெனு
 மமுதுன்னும் உப்பாமந்தக் - கையடக்கி பெயிர்த்தனைக் காணார்
 பாசே. (59)

விபாம்.

பாரென்றால் தோணுது தோணப் பின்பு-பகளுக்கிறேன் பரிவான
பாசமத்து, காரென்றேன் நாளுக்கு நாள் அமர்த்தச்-சமலமுறை வா
ணியைநீ கசக்கியுண்டால், வீரென்றே கதறியவ ளளிப்பான்நாதம்-
விடமிருக்கு மீடமப்பேர விள்ளுமவிள்ளும், உரென்றால் உனக்
கந்த உப்பூராகும்-உரைத்தபடி சதநவய உரைந்துபோமே. (60)

போமென்ற யெத்தொழிலுஞ் செய்யப்பெரப்பே -பொன்மய
மாய்ச் செய்வதையோ பொய்யாம் பொய்யாம், ஆமென்ற அறு
பத்து நாலும்பொய்யாம்-அதுவாகு மீடமறியா வரசன்பொய்யாம்,
தாமென்றே ஒதிவைக்கும் குருவும்பொய்யாம்-தருவான மூலிசொல்
வா னவனும்பொய்யாம், ஒமென்ற மூலெழுத்தின் மூலிகாணர்-
ஒகோகோ உலகமப்பா உதிர்ந்துபோச்சே. (61)

போச்சுதப்பா சன்மச முனியேகேளாய்-புகழ்மூலிலை மனவா
ளன் போதத்தாலே, காச்சுதப்பா நாளேறிக் காமம்பூண்டால் -
கடற்றும்பாய் மண்டிகை மானதையா, ஏச்சுதப்பா யிச்சாசத்தி
கிரியாசத்தி ஞானசத்தி -யிதுமுன்றும் வாயாம லெழுச்சிபாச்சு,
வாச்சுதப்பா சலியுதத்திற் கபாலருத்ரி-வானவர்கோன் விண்ணோர்க
கும் வழங்குந்தானே. (62)

வழங்குவென்ற மூலியதை வளப்பதாக-வைத்திட்டார் மயக்க
மதாய் வானோர்காண்ப், பழங்கனிகாய் பச்சிலையும் பவழப்பின்
டம்-பனிலெடிப்புத் தந்தமுடன் பகர்ந்தமூலம், தழதழப்பாய்ப்
பரிமளிக்கும் மலர்தோற்கப்பித்-தானணிந்தார் பிரமணயன் முதலா
னோர்கள், அமுலழலா யண்டமது மறைத்துவைத்தார் - அய்வை
யோ அண்டகரு யுதிமாச்சே. (63)

விபாம்.

உதிமென்ற அண்டமது அதுவேயாகும் - உயர்ந்தபஞ்ச யிற்
திரிய மதுவேயாகும், முதிர்ந்ததந்தி முன்னுரைத்த தறுபதாகும்-
மூதண்ட அண்டமென்றே நாமமாகும், கதிர்மதியோன் காணுத
அண்டமூலி-காலனுக்கு உகந்தகரு நிணத்தின்மூலி, எதிர்சடை
யான் மாணுக்கா யெடுத்தமூலி -யெம்பெருமான் தயக்கமிட்ட யே
மந்தானே. (64)

ஏமந்தான் அண்டத்தி லிருக்கும்வேதை-யெத்தொழிலும் மா
ரணத்துக் கேதுவப்பா, நாமந்தான் சீராமன் அமூதருந்தி - நடு
வோடை நகர்ந்ததொரு ரேகைமூலி, ஓமந்தச் சிவனணிந்த மாய
மூலி-உயர்நாரி கெற்பமென்று உரையுமூலி, சாமந்த மூலிக்குப்
பிறப்போ அண்டம்-தப்பாது உயிரதுக்குத் தாம்தானுமே. (65)

நாமதின்கூர் உரைத்திலேன் மயேசனப்பா - நத்திருப்பான்
யேமனென்னை நவிலக்கேளு, சாமதின்கூர் விண்டுதெரிந் தறிந்த
தாலே-சண்டாளர் மிக்கருவுக் கிட்டசாபம், போமதின்கூர் தெரிந்
ததினூற் சண்முகநாதா - புகட்டுகிறேன் மாயத்தைப் பூட்டுகீக்கி,
நாமென்ற நாமத்தை மாத்துப்பண்ணு - நம்மதென்று மிக்காயம் நா
டிக்கேளே. (66)

கேளேமுன் சதுர்த்திவரை தலனை தாண்டில்-கிளர்சமய பாஞ்
சகன்ய சித்தனான, வேளேசெய் மாணிக்க வாதலூரான்-விஷமுன்
டகண்டனடி விளங்கும்வெள்ளி, கோளகிரி வாசமிட்டு வாழும்
நாளில்-கொடுமைசெய்யு மீரைந்து சிரத்தோனுகாய், மீளவுமை
யரையன்மால் விளம்புமூலம் - வினையவன் விண்டதினால் விடுபட்
டானே. (67)

பட்டானே சத்தியுமை சாபத்தாலே-பாருலகில் மானிடராய்ப்
பிறந்துகாவம், விட்டானே பூங்கொடிக் காய உலையிரங்கி-விடுவித்
தான் சாபம்போ வித்தாம்சாஸ்திரம், கட்டாகக் கட்டியதைக்
குருக்கிமுன்றிற்-காணாதற்குப் பொருளறியப் பகர்ந்தனாலு, தட்
டாதே கெட்டியப்பா தரிக்கும்னாலு - சாஸ்திரவான் தரிக்கும்நூல்
சாபந்தானே. (68)

சாபமதைக் கண்டிருந்தும் விண்டேனுலில்-சற்குணம் துள்ள
சன் மசாகேளு, பாபம்து மாலயனுங் காணுதாலு - பாபமனை
முப்புரிநூல் பாரிலுண்டு, சாபமென்ற சாமனையான் அரலுக்காகத்
தான்மறைத்து வைத்தசங் கற்பதாலு, தாபமதைக் கண்டுனக்கு
உரைப்பேன்வேதம்-தரணிதனில் விண்டால்நீ சாவதாமே. (69)

தாமேதாம் தானவனார் தனக்குத்தானும் - தந்தைதமக் கருக்
குருவாம் தமக்குத்தாமாம், வேறேதான் கருந்தானும் ஒளித்து
வாசி-வேகமென்ற பூட்டனைப் பூட்டித்தந்த, சாமேதாம் மனப்
பூட்டுத் திறந்துசார்ந்து-சகாகாலம் யோகரும்ப பூரணத்திலுணி,
நாமேதான் சிவந்தமுதற் கிழங்குபூசை-நாட்டிநின்ற லுனக்காகும்
நவிலவேந்தானே. (70)

தானென்ற தம்பத்துக் காறுவேணும்-தவமதற்கு நவம்வேணு
ம் தானடைத்து, ஊனென்ற சடத்துக்கு உருப்புவேணும் - ஒன்
நிரண்டாம் பத்தேழும் பனிரெண்டுவேணும், கானென்ற அண்ட
பிண்டக் கருக்கானவேணும் - கபாலம்போ திறக்குமந்தக் குறும்
பைவேணும், வேனென்ற தந்தம்நூல் தோலும்வேணும்-விளங்கு
மப்பா பிதுவிரந்தால் வேதையாமே. (71)

ஆமேதா னண்டத்தாற் கோடியாகும்-அதிற்பெருமை மெத்த வுண்டு அநிபவேணும், சாமேதான் முதற்கிழங்கு நன்னிற்கோடி சாகுமப்பா யெட்டெட்டும் சமர்த்தாம்வேதை, காமேதான் கர் மத்தா லாடுதர்க்குக்-காடிந்த நூலாகும் கனிகாயாகும், ஆமேதான் அதின்பத்திரி தோலுமுப்பாம்-அப்பனை பண்டிதனுக் காதிதானே.

ஆதியென்ற மூலயிது உனக்குரைத்தேன் - அப்பனை அதிற் சேர்க்கை அநிபிப்பெய்யான், சாதியென்ற சரக்குமறு பத்திரா லுந்-தப்பாது மணியாகும் சாம்பலாகும், சோதியென்ற சிவகாமி பாய்ந்தாதத்தம்-சொலிக்குமது மாரணத்துச் சொரூபமாகும், நாதி யென்ற நாதாந்தம் நமனுக்காகும்-நலிந்தகனி யுப்பதுக்குச் சோதி தானே. (73)

தானென்ற பஞ்சகரு வுப்புமாகும்-கன்வயத்தின் தீபனத்தைத் தள்ளிவைக்கும், வேனென்ற புயல்வெடிப்பு கர்மயிந்திரியமா கும்-னெப்படங்கும் லிங்ம்வீ ரியமதாகும், மானென்ற விஷகுளி கை வேகமாகும் - மயானமென்ற பூமியதை மாற்றிவைக்கும், னனென்ற உடலுக்கு உறுதியாகும் - உத்ததந்தம் குழந்தைதன் க் கொத்ததாமே. (74)

தாமென்ற நூலதனிற் சாயின்யகர்மம் - சாதித்தா னப்பரப்பா சதாசிவமாமுலி, மானென்ற திரிபுரத்தை பெரித்தயீசன் - மாளா மல் முடிமீது தரித்தான்பாரில், காமனவன் வில்லுக்கோ ராதி மூலி-கடுந்கபடிப்ப மாட்டிலிக்குங் கர்த்தாமுலி, நாமந்த மூலிவிள் ள வுண்ணத்தேற்றி-நயந்தகுறி குணங்கண்டு நவிலவேன்காணே. ()

காணந்த மூலியினு லனேகசித்தர்-கைகண்டார் கன்னியப்பா கரீரமெத்த, வேணந்தச் சதாசிரி யுற்றபேர்கள்-விதமறிந்து ஆடி னதோர் மூலிதன்னை, கோணந்தக் கும்பமுனி யுணரத்தார்வந்திரி- கூறினார் சாபமப்போ கும்பநாதன், சாணந்த மூலியினு லவர்தா னிட்ட-சாபமப்பா மயக்கமது சாம்பமூலி. (76)

சாம்பலந்த மூலிவர்னம் பஞ்சவர்னம் - சாற்றக்கேள் வாலையி லே தாஞ்செழிக்கும், பாம்பலந்தக் கருத்தரிக்கும் காலம்பார்த் தால்-பஞ்சகர்த்தா ளுருவாகும் பளிங்கிச்சோதி, காம்பலந்த யிர வினிலே சுடரதாகும்-கனத்தபிண்டங் காலத்தில் தரிக்கும்பச்சை, ஓம்பலந்தச் சிவசத்தி ஆத்தாளப்போ-உற்பனமா யுதித்தபச்சைப் பூம்பாரே. (77)

பார்ப்பதற்கு யிக்கணனு காணுதப்பா - பஞ்சேந்திரிய கடந்
தோணப் பார்ப்பான் கண்ணில், சோப்பதற்கு முதற்கிழங்கு சார்
ந் துதானுல்-சிவசிவா னுலங்கும்போ காணலாகும், பூப்பதப்போ
பரிமளமாம் சிறுபெண்ணுத்தான் - புரிநடன முனக்காகும் பூசை
வேணும், காப்பவனே கண்டறிவான் சிவானந்தமூலி-கயிலையினும்
காணுகின்ற கர்த்தன்தானே. (78)

கத்தனென்று லாகும்ப்பா லோகச்சித்து - கற்பூரம் பச்சையி
னூற் காணலாகும், அத்தனென்று லுனக்காகும் பெண்கள்கோடி-
ஆட்டிவைக்கும் இரவுபகல் ஆத்தாளப்போ, உக்தனென்று லுன்
னருகில் நடனமாவான் - உணக்கண்டோ ரிறைஞ்சிடுவா ருலகமெல்
லாம், வித்தனமாய்க் காண்பாய்வின் னுலகோரைத்தான்-வியசய
சியமுனக்கு வேணுதாமே. (79)

வேணுதென்ன நீவிலக்கிப் பூணக்கேளு - வியர்ந்தவனே சண்
மசா விபரமாகத், தோணவே அத்தவர்க்குச் சரீரமூன்று-துலைந்
தகர்ந கபேரலகாடமத மூன்றுந்தள்ளு, பூனதென்ன நிகழ்கால
ம்மூன்றுக்கள்ளு-புணர்ப்பதற்கு திருஷ்டிதி மூன்றுக்காணும்,
ஏனயிய லிசைநாடகத் தமிழ் மூன்றுந்தேரு-பிதமென்ற முக்குண
மு மிருக்குந்தானே. (80)

இருக்கவல்லோ வேணுமின்னஞ் சொல்லக்கேளாய் - இச்சகிரி
நானசத்தி மூன்றுமவேணும், குருக்கதனு கரணபோக போத்யம்
வேணும்-உருமனம் புத்தியொன்றில் தளவவேணும், ருருக்கவல்
லோ நாணமட மச்சம்வேணும்-நற்சரா யுசம்யோனி நாலேத்தள்ளு,
ஒருக்கவல்லோ ஆகாரநித்ரை நாலுந்தள்ளு - ஓகோகோ யிக்குணங்
கள் உடைந்தாற்பாரே. (81)

பாருனக்கு உரைப்பதற்குப் புத்திகேளு-பாமகுண முடைய
வனே பாஸிப்பார்கான், மேருனக்குச் சிரம்தி லிட்டவாராய்-மித
சயநயபய வயமென்றே நிற்கவேணும், தாருனக்குப் பயன்புரு
மைந்தைக்கட்டி-தூத்திடு கபாலமண்ட கோளத்துள்ளே, வாய்
மென்ற சவாசபந் தனமே செய்து, வாய்பிசகா திருந்தாக்கால்
வாய்க்குமென்றே. (82)

என்றேனே யிப்பொருளி னியற்கையெல்லாம் - இயம்பினே
னிம்மொழியில் விளங்கச் சூரதம், கன்மென்ற மனக்கண்ணின்
பொருளை யெல்லாம் - காட்சிகிறேன் முந்தாலிற் கண்டுகொள்ளு,
ஒன்றென்ற பயனறிபா விள்ளாதப்பா-உரைத்தகொரு ஐம்பதிலே
யுதிர்ந்துபோகும், நன்றென்ற யிப்பொருளைத் தேர்தாயானுல்-
நாயகனு மெந்தனக்கு நந்திவாழ்வே, (83)

வேறு.

வழங்கும் உலகம் வாய்ந்த பொருளினால்
தளங்குங் குருவடி தவிர்ச்செடி வெடிப்பினால்
விளங்குந் தவிழ்ந்திடும் மிகநர கெய்துவார்
இளங்கும் பரமா யிசையிசை சிக்கதே. (84)

சிக்குவார் பூட்டுத் திரிமுகங் காண
இக்குரு வறிய இதம்படு வாராய்
சுக்கதின் குணமே சுகமது காணச்
சக்குரு னாதவிந் ததுகண்ட வாறே. (85)

கண்டரே னுருசு கட்டின சுருக்கை
விண்டரே யதனில் வெகுதோடி செம்பொன்
கொண்டரே வெள்ளை கொண்டாட்ட மென்பர்
பண்டரே லிங்கம் பார்த்தறி யெண்பதே. (86)

எண்பதே செம்பயம் யினம்வெகு தோடி
முண்பதே கண்டு முழுத்தனங் கண்டனை
பண்பதே நல்ல பயன்படு காவி
நண்பதே யியம்பும் நற்குறி யாமே. (87)

குறியென்ற வுப்பு கொடிபகர் மூலி
வரிவரி யிண்டம் வாகான சாலம்
சரியிடு மையஞ் சனதாது மாகும்
பொற்புல னெடுக்கம் புகழ்ந்தவ ராமே. (88)

ஆமெனச் சூதம் ஆடுதென் கையில்
ஓமென வேகம் ஓடுது மென்பார்
பூமகள் வாணி பூத்தவ ளென்னிடம்
நாமென்ற யோகம் நாடுமஞ் சனமே. (89)

மஞ்சன அஞ்சன மாயப்பச் சிக்குறி
கொஞ்சன வேதை கொடுமலை பொன்னும்
எஞ்சனப் பெண்கள் யிடுகுலை மாயம்
வஞ்சனை யேறி வாயடைப் பாமே. (90)

ஆமே அரணு ரறைந்ததோர் நூலைத்
தாமே யெழுவர் தன்னூற் றேர்ந்தே

போமே சமாதிப் பொறிசனே விண்டேன்
நாமே நாமாய் நவின்னோனும் வாரே.

(91)

ஒதுவ தரிது ஒருவர்க் காகுமோ
சாதுவ தறிந்து சரியது மெய்யென
வாதுகள் பேசி வரும்பொருள் பறிக்கும்
ஒது பொருளறியார் உயர்காணத் துறவே.

(92)

உரவென்ன நேசம் உயர்ந்தசன் டாளம்
மரவென்ன தூசம் மாற்றுவார் பெரிது
சரமென்ன சாத்திரம் தானீவ தல்ல
கரகர வென்பதே காணலாஞ் சோதியே.

(93)

சோதி விலகுந் துற்சன குணத்தில்
நீதி விளங்குதல் நின்னயப் பொருள்காண்
வாதியென் றவனோ வாயது பதரி
சாதிபண் டிதனோ டரியாப் பகையதே.

(94)

பகையா மிதுவெலாம் பகர்ந்தனன் யானும்
தகையென் றவரொடு சார்வது நன்றல
மகிமையாங் குணத்தின் வாறுகிக் காமல்
உகமை புனக்குள் ளுரைப்பதைக் கேளே.

(95)

வேறு.

உரைத்ததெல்லாம் மானிடர்செய் தொழிலீதப்பா-ஒருபொருளு மறியாத மூடராகும், நிரைத்தபொரு ளறியாத சண்டிக்காமோ-நிறைந்தமலர் பூணத்தின் நிலைகாண்பாரோ, உரைத்ததென்ன உரைத்ததென்ன உரைத்தாலென்ன-காணார்கள் காணார்கள் கமலந்தன்னை, அரைத்ததொரு சூரஊத்தை யறியாரோடே - ஆடாதார்க் கீய்ந்தபொரு ளாகுந்தானே.

(96)

தானேதான் தானவனும் நந்தியானும்-சாற்றுகிறே னந்தமொழி மூலிகுசூழ், வானேதான் மனதடக்கிக் கொண்டுசார்ந்து - வணக்கமுடன் நீயறிந்து மாற்றிப்போடு, மானேந்துங் கரவிடத் தான் தாங்குஞ்சத்தி-மனோன்மணியை மனதுகந்து மகிழ்ந்துபோற்று, நானேந்துஞ் சகதண்டம் நீயேபெற்று-நடனதிரு வருக்கலந்து நாடலாமே.

(97)

உப்புநீச்சை.

நாடவே வேணுமென்றாற் சொல்லக்கேளு - நன்கறிவால் லவ
ணஞ்சேர் கொண்டுவந்து, கடவேயாழிநீர் படிதான்விட்டுக்-குமு
றவே கரைத்தூவி நவநான்வைத்து, மாடவே கந்தமென்ற கிழங்
குதன்னை மாற்றுவா யதனுரவி மடித்துப்பின்பு, நீடவே சினமெ
லும்பு நரம்புதோலும்-சேதைத்து லவணத்தின் கடமாட்டே. (98)

உப்பு.

மாட்டியே பெரிப்பாய்நீ நிணங்கல்கி - மடியும்பேர லவண
மது கட்டும்பாரு, கடட்டியே பதைக்கல்கிப் பாரிலிட்டால்-குமரி
கட்டும் பொடியுப்புக் கூரைப்பாரு, நாட்டியே யதையெடுத்துப்
பதனம்பண்ணு-நாயகியாள் சலிசிலை கவசங்கட்டி, மூட்டியே சிமி
முடைத்து வைத்தாயானால்-மூவுலகும் நீபெறுவாய் மொழிந்தேன்
பாரே. (99)

சாக்குக்கட்ட.

பாரப்பா பலதொழிலும் பார்க்கவென்றாற் - பணவிடைதால்
லவண்கட்டு பகர்முலித்தோல், நேரப்பா கவசமிட்டு பொக்கினுள்
ளே-நீவைத்துத் தணலிடவே நீறிப்போகும், நீரப்பா பூநீரு நாம
மிட்டு-செச்சயமாய் ஆடப்பா நினைத்ததெல்லாம், சாரப்பா பலபல
வுன் கட்டும்கட்டும்-சதமென்று நம்பவிது முப்பூவாமே. (100)

முப்பு விபம்.

முப்பூவின் வாறுனக்கு உரைக்கக்கேளு-முதற்பிண்டத் திடப்
பிண்ட மூலங்கேளு, இப்பூவின் மிடப்பிண்ட மண்டம்போக்கி-
யியலான தலைபோக்கிக் கண்டந்தாலும், செப்பூவின் தசைநரம்பு
தோல்மூன்றுங்கூடிச்-சிறந்ததினால் முப்பூவும் உப்புக்காச்சு, இப்
பூமி பூவினுப்பு உப்புக்காமோ - யியல்பிண்ட வுப்பதனால் முப்பூ
வாச்சே. (101)

வாச்சுதென்று மகிழாதே மனம்பொல்லாது - வாயாது வாயா
து வசனித்தாக்காற், போச்சுதென்று மவுனமுற்று லுறையுஞ்
சூதம்-பொருளாகும் மாத்துயிடப், பொன்னம்மண்ணும், காச்சு
தென்று மகிழாதே கல்லதானால்-கண்துலங்கும் பாத்துக்குத் தனி
யதாகும், வாச்சுதென்று புநலுவா யாவரோடும் - இணங்கிவலர்க்
கூரைத்திட்டா லிதுதான்போமே. (102)

போமென்று பெண்ணுமற்சொன்னேன்புத்தி-பொல்லாத சூத
ருடன் பொருதவேண்டாம், ஒமென்று அந்திசுந்தி யாத்தாள்
தன்னை-புணர்வாய் வங்கிச்சங்கங் உக்கென்றேத்து, வேமென்ற
உருநூற்றி பெட்டிமேப்பா - விடாமலே செபித்துவர வேணதாகும்
சாமென்ற பாஷாண வெள்ளைதன்னைச் - சாதிக்க வுரைப்பதனைச்,
சார்ந்துகேளே. (103)

கேளப்பா மனமடங்கி யோகங்கொண்டு-கிரியையுடன் பூரண
த்தி னுறந்துநின்று, நாளப்பா தவறாதே பூசையோகம் - நாடினாற்
கொடங்குமப்பா நான்சொல் மூலி, வாளப்பா சொரிவதுபோற்
காலந்தோறும்-வாமமாய்த் தியானித்தால் வாய்க்கும்யோகம், கா
ளப்பா கண்டத்தான் செயலினாலே-காணலாம் பலதொழிலும் கட்
டித்தேரே. (104)

பாஷாணகீகட்டு.

தேரவே பாஷாண வெள்ளை தன்னைத் - திரமுடனே கட்டியொ
ரு பலமுமைந்தாம், ஏரவே கொண்டதனைச் சோதிப்பாசில்-யிசை
யவே கிராசமிட்டு யிணக்கமாக, நேரவே கிழங்கின்சோ ணிதமுங்
கொண்டு நேராகத் தோய்ந்தபின்பு கவசங்கட்டிச், சேரவே கிழங்
கின்மேற்-கவசமிட்டுச்-செப்பரியசெசுபுடத்தில் மாட்டுவாயே. (105)

மாட்டுவாய் புடமேறித் கட்டியப்பா - மகிமைபாம் பாஷாணக்
கட்டைக்கொண்டு, கூட்டுவாய் மூலியுட நரம்பினாலே - கூசாமல்
அரைத்தனைக் கவசங்கட்டிச், காட்டுவாய் காட்டுத்தி மூட்டுவாய்
நீ-காளகண்ட நீராகுங் கண்டுதேறு, பூட்டுவாய் பலதொழிலும்
வாச்சதென்று-பூரணமே மனதிலுன்னிப் பொருந்தியாடே. (106)

ஆடவே வேணுமென்றால் யோகம்வேணும் - ஐம்பதுவந் தன்
மயமா யறியவேணும், நாடவே சத்திசில பூசைவேணும்-நாலேந்துங்
கட்டியே பூணவேணும், தேடவே கன்னமதப் பூவைபான - சிறு
பெண்ணை வாழும்படர் தெரிந்துநீரில், கூடவே உப்புப்பு யென்றா
கொண்டு-குறியான சுண்ணமும் படியேகட்டே. (107)

வேள்ளி.

கட்டியே பாய்ச்சிடுவாய் செம்புக்கப்பா -கொண்டாடுஞ் சோ
மனவன் குறிதப்பாது, நாட்டியே நாலுக்கு ஒன்றுதாயாம் - நாம
றிந்த குறியிதுநா யகியாள்சொன்ன, பூட்டிதனை விள்ளாதே மூலி
பாலே-பூண்டதப்பா யிம்மகிகை புகலொண்ணாது, மேட்டிலயன்
விடுகுறியி லுரைப்பாயார்க்கும் - விண்டசண்டி னாதனென விளம்ப
லாமே. (108)

திருக்.

விளம்பாதே மூலியுட சாபம்மெத்த - விட்டாடும் உன்குலத்
தை வெளியாய்ப்போக்கும், தளம்பாதே சூடநீரின் மகிமைபோலத்-
தானிருந்தா லின்னமொரு போக்கைக்கேளு, களம்பான துரிசி
யது கட்டியொன்று-காணப்பா பலமைந்து கொண்டீயும், முளம்
பாதே சக்கிரன்கண் னொளிர்தமூலி-முடதனைக் கொண்டமேற் கவ
சம்போடே. (109)

போடதனைக் குண்டத்தி மூட்டினுக்கால் - பொருந்திகட்டிப் போகும்து புகைகாணுது, ஓடதனைக் கொண்டசு னெடுத்தகண்டம்-ஓடாது தங்குமது உனக்கேயாச்சு, பாடல்தனைக் கொண்டாடியெடுத்தமைந்தா - பரமணனி நீராகப் பதத்தைக்கேளு, நீடதனை வாழ்விக்கும் சுகத்தைத்தேடும் - நிலப்பயிரின் கிழங்கினது பிண்டந்தானே. (110)

பிண்டமதாம் முதற்கிழங்கு வரிவேரப்பா-போக்குடனே கிழங்குவின நவிரங்கொய்து, துண்ட்தா யுருத்திவாய் சுடுவல்காணும்-தொட்டெடுத்துக் கிழங்கினையே துளதாக்கிக், கொண்டமதக் கண்டரதை மாட்டித்தோலால்-கூட்டியே கவசமிட்டுக் குண்டத்தியில், அண்டர்பிரா னுயிர்மாளத்தியைமாட்டி-அதையெய்ய்பாய் வெண்ணீரும் அமுலன்றிரே. (111)

நீரான தருகநீர் வேதைகோடி - நிமினையப்பா அதிற்கோடி நித்தங்கோடி, சீரான தங்கத்துக்கீயந்தாற் செம்பாம்-செம்பதை வெள் ளிக்கீயத் தங்கமாச்சு, நேரான தங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு-நீமனதாய் நந்தியுட மூலத்தேரு, பேரான யென்மூலம் நீயறிந்தால்-பிரமணுனக் கிடாகான் பேணிப்பாரே. (112)

பேணுவதே மூலாதி மூலமாகும்-பிரமநவத் தியானமது மூலங்காணும், தோணுவதே மனக்கடினம் துலக்கம்போக்கித் - துய்யமதக் கும்பகத்தி லேறிப்பூர்ணம், நாணுவதே நவமவசிவ குறியைக் கண்டால்-நாமெப்பா நானுரைத்த மூலிகுசூழ், உண்ணுவதே தருகமப்பா நீந்துமட்டும்-உள்ளபடி வேதையதாம் ஊணிப்பாரே. ()

பார்ப்பதென்ன துருசினுட வேதைமெத்த-பார்க்கரிது பார்க்கரிது பகரொண்ணுது, சேர்ப்பதென்ன நவகோடி சித்தரெல்லாம்-திருவாமல் மயக்கிவிட்டார் துரியமைந்தும், காப்பதென்ன யுகமட்டும் வேணுமோதான் - காலினிடை முடிபோக்கிக் காணுகாணு, தீர்ப்பதென்ன வகாரமது வுனக்கேகிட்டும் - சிவசிவா திறந்துவிட்டேன் செம்பொன்மேரே. (114)

மேசென்ற மேருவது நீயேயாகும் - மெய்யான பொய்யதுவும் நீயேயாகும், வேசென்ற வேரதுவும் நீயேயாகும் - விளங்குகின்ற நவமைந்தும் நீயேயாகும், பாரென்ற பாருப்பு நீயேயாகும் - பஞ்சகர்த்தா னோந்துபேர் நீயேயாகும், காரென்ற சராசரங்கள் நீயேயாகும்-சத்தபரி ரூபரச கெந்தமாச்சே. (115)

ஆச்சப்பா துருசதுவும் நீயேயாகும் - ஆனதொரு ருதமது நீயேயாகும், மாச்சப்பா கருவியுனக் குள்ளெயாச்ச - மமகம்வம் சிம்மசியுன் னுருவேயாச்ச, பாச்சப்பா தீயதுவும், பஞ்சமாச்ச - பாமுனக்குக் கிட்டாதே பாவம்போச்ச, ஏச்சப்பா விழியிரண்டுக் கேச்சேயாச்ச-விதுயிரண்டுங் கண்டறிந்தால் யேமமாச்ச. (116)

ஏமமென்ற வாறுனக்கு யியம்பக்கேளு-யேமமதே விழியிரண் டும் யேமமாச்ச, வாமமென்ற தாமமதே நவமுமாச்ச - மருவிரின் ருற் கேள்வியது யேமமாச்ச, தாமமென்ற தாமமதே உந்தியாச்ச-தப்பாது யோகமுண்ணத் தானேயேமம், காமமென்ற காமமதே மூலமாச்ச-கட்டறுத்துக் கொண்டவர்க்கு யேமந்தானே. (117)

தாமென்ற யேமத்தின் குறியைக்கேளு - தானேறிக் குறிகடந் தால் தானேயாச்ச, வேமென்ற ஆங்காரம் விட்டுத்தேர்ந்தால் - விடமுனக்கு வேறுமுண்டோ மண்ணும்வேதை, போமென்ற மவு னத்திற் பூண்டிருந்தாந்-பொருளாகும் உன்மேனி பூக்கும்பிண்டம், காமென்று நாம்சொன்னோம் பிண்டமூலி-நலங்குமப்பா பிருந்திடத் தில் நயந்துதேரே. (118)

நயந்தோக் காணுவது யிந்நூல்பா-நாலாறுக் கீடாகும் நவின் றவேதை, பயந்தோர்க்குக் கிட்டுமிதிற் தூலகுசும் - பஞ்சவப்புக் கருவதுவும் பலிக்குமூலி, அயந்தேடி மால்காணன் தரித்தநூலு அப்பப்பா அரந்தரித்தா னந்தநூலை, முயந்தேறக் காணுமப்பா சத்தியாத்நான்-முடிதரித்தா ளம்மூலி மூலந்தானே. (119)

மூலமென்ற வழலையது மூப்புவாச்ச - மூதண்டக் கருவதுவு மூடிந்கமூலி, காலமென்ற காலனுக்கு மாதிமூலி - கண்டவர்க்கு யெளிதான கமலமூலி, பாலென்றாற் பால்சொரியும் பஞ்சமூலி - பரிந்தெவரும் பொசிக்குகின்ற பச்சைமூலி, ஞாலமிசை மெத்த வுண்டு நடனமூலி-நவின்றிட்டால் வெளியாகும் நயந்துபாரே. (120)

நயந்தோர்க்குக் கிட்டுவது நல்லமூலி - ஞாலமதில் வேறிலைநா தாக்கள்வைத்தார், பயந்தோர்க்குக் கிட்டுமென்று மறைத்துவேறே பச்சிலையு மண்ணுமப்பா பாடிவைத்தார், நயந்ததொரு கசடருக் காய் காலங்கிராதர்-காட்டாமல் மறைத்துவைத்தார் ஞாலகீடோ றும், நயந்தவனே சண்மீசா உனக்குரைத்தேன்-நாதாக்கள் காணு த நாதந்தானே. (121)

நாதமென்ற நாதமதி துண்டாமுலி-நாதமென்று சொல்லுவது
நாதமாமோ, போதமென்றது போதமுண்டு அந்தமுலி - போத
மது வேறுமில்லை புகன்றது பித்தம், நீதமென்ற நீத்தினங்க னுண்
டாமுலி-நீணிலத்திற் கட்டுமந்த யெட்டெட்டுந்தான், வாதமென்ற
வாதமதிற் பிறக்குமுலி-வாயாது மத்தொன்றி லாவோரோ. (122)

வாவோர் பொன்தேட மயக்கமுற்று-வாட்டுசெம்பு அபத்தில்
வெள்ளி அயத்திற்பூண்டை, தேடுவா ருப்புசண்ணம் திகைத்து
மய்யோ-தெரிந்துகொண்டு மெழுகுகென் தூரம்பார்ப்பார், பாடு
வார் பலபலதூல் தண்டுகண்டு -பாய்ச்சுவார் வேதைக்குப் பாழாம்
தூறு, கூடுவார் மயக்கமுற்றுக் கூடிச்சென்று-குடிசெட்டு நூலறி
யார் குருகாணரே. (123)

குருகாண முடரப்பா கோடாகோடி -கும்பித்துத் தம்பித்து
மாண்டோர்கோடி, உருக்காண முலியுட பிடங்காணர் -உலுத்த
ரப்பா முலிகையால் மாண்டோர்கோடி, கருக்காணர் கட்டதுவுங்
காணர்கோடி-கடைகெட்டு வுதிக்கண் போனர்கோடி, உருக்கலத்
த முதற்பிண்ட முலிகாணர்-ஒகோகோகாசளவு பொன்காணரே. (124)

காணரே பொன்னென்ற மரயப்பூட்டைக்-காணுவரோ சன்
டானக் குரும்பர்தாமும், ஊணரே பொன்னிருக்கும் பிடங்கண்டு
உருவளிக்க மாட்டுவரோ உலுத்தபாண்டம், காணரே கண்டெடுத்த
பொசிப்பைப்போலக் - காயத்திற் நடக்கைகளைக் காணர்பாவி,
நாணது நாணது பொல்லாவாழ்க்கை-நாய்கொவோல் முடருக்கு
நாடாமுலி. (125)

முலிவிண்டாற் சொரிந்தாடும் உலகமப்போ -முடிந்துதப்பா
சுத்திமயம் முழுகிப்போச்சு, காலிவிண்டால் ஒன்றுமில்லை கட்டை
பாச்சு-கண்டுகொள்ளு முலியுட கருத்துமப்போ, நாலுவிண்டா
லொன்றுமில்லை யொன்றுங்காணர் -நாலடங்க நாலுண்டாம் நடக்
கும்வேதை, பாலுண்டால் பொருளுதவி பாமுண்டாச்சு -பாலி
லொரு பலனுமில்லை பாசம்போச்சே. (126)

போச்சப்பா ஆழியும்பொன் மேருஞ்சேர்ந்து -புகட்டுமப்போ
சதாசிவமு மடங்கிவேகத், தோச்சதப்போ நலிகோண சுத்தியா
கும்-சுழிமுனையும் முனையாகுந் தூலமப்போ, காச்சதப்பா விண்
னுமண்ணும் பொருளையாச்சு - கண்ணிரண்டும் மறைத்துமணக்
கண்ணதாச்சு, வாச்சதப்போ சிவானந்தி வாழுமுலி - வாகனப்
பெண்ணுத்தாளும் வாய்விண்டாளே. (127)

விண்டவர்க்கே காணுமப்பா வேதைகோடி-விணருக்குத் தெரி
யாது வேதைமார்க்கம், கண்டவர்க்கே காணுமப்பா துருசயோகம்
காணுது காணுது கசடர்க்காகா, உண்டவர்க்கே காணுமப்பா சூத
ருசுதம்-ஒருக்காலங் காணார்கள் உலுத்தரப்பா, கொண்டர்க்கே
காணுமப்பா வெள்ளைப்போக்கு - சூதருக்குக் காணுது துலைந்து
போமே. (128)

துலைவதென்ன யிருப்பிடத்தைத் தொட்டோர்க்காகும் -
தோணுது துஷ்டருக்குத் தூரமாகும், அலைவதென்ன வாதமென்
ற தறியார்முடர்-அடக்கமவ ரிடத்திருக்கு மந்தழிவி, உலைவதென்
ன உலையிலிட்டு வுதிவூதி-ஒகோகோ கெட்டலைந்த உலுத்தப்பாண்
டம், மலைவதென்ன குகையென்ன வனத்திலென்ன-மாயமென்ன
மனம்விட்டார் காணுந்தானே. (129)

தானென்ற சிவாட்சரமே மூலம்மூலம்-சதாரித்தம் பூரணமே
யோகம்யோகம், வானென்ற பொருளுனக்கே தீபந்தீபம்-வாய்க்கு
மப்போ சுழல்மூலி வாடைதோற்றும், கானென்ற ஐம்பூதம் உன்
னைத்தள்ளி-காட்டிவைக்குஞ் சுழல்மூலிக் கடுத்தவேதை, நானென்
று நீயென்று மறிந்தாயானால் - நாமிமந்த மூலிகுணம் நாடாம்
பொன்னே. (130)

பொன்னுக்கச் செம்புகொண்டு அலைவார்கோடி.-பொன்னிருக்
குந் துருசியென்று புகைப்பார்கோடி, என்னுக்குப் பாஷாண வெ
ள்ளைகொண்டு - எடுப்பதற்குப் பொன்வெள்ளி யொன்றுங்காணார்,
கன்னுக்கும் உலைசூதங் கொண்டிகட்டக் - கண்ணவிந்து கெட்டவ
ரோ கோடாகோடி, ஒன்னுக்கும் அயக்களங்கு கண்டதென்று -
ஒடிவிட்டார் சண்டாள ருலுத்தராமே. (131)

ஆமென்ற வகாரசித்து உனக்குரைக்க-அண்டமுக நெருவிடுமே
யப்பாசண்டி, நாமென்ற பேரைவெளி விள்ளலாகா-நவின்றயின்பு
தெரியுமந்த நந்திமூலம், தாமென்ற துருசுவெள்ளை சூதங்காணுந்-
தங்கமதைத் தன்மயத்தில் தாக்கவேணும், வாமென்ற சிறுபெண்
னை மயக்கிக்கொண்டால்-வகாரமப்போ சிக்கியல்லோ வாய்க்குந்
தானே. (132)

தானென்ற வழலையினால் துருசுகட்டி-தப்பாதே உப்பாலே
நீத்திக்கொண்டு, வானென்ற கன்னந்தங் கத்துக்கியந்தால்-வாய்க்
கும்பப்போ தங்கமது செம்பாஞ்சண்ணம், கானென்ற வெள்ளிக்
குச் சுண்ணமீந்தாந்-காணுமப்பா ஆறேழு மாத்துக்காணும், நா
னென்று சொல்வதுக்கே மாளாதப்பா-நாயகியா னுறவில்லால் நா
டாதாமே. (133)

நாடாது பூரணமே யில்லாவிட்டால் - நாதாக்கள் யோகங்கள் காணாவிட்டால், ஓடாது பஞ்சகுறி தப்பிற்றனால்-ஒகோகோ ஒன்றுமில்லை ஓடிப்போச்சு, நாடாது முத்தொழிலும் நடனங்காட்டும் நாயகியாள் தனைவெறுத்து நடனப்பூட்டைக், காடாகத் தான் செபித்துப் புதைத்துவைப்பாள்-கனகமென்ற வேதையைநீ காண மாட்டாய். (134)

காணாது மூலியுட சூக்ஷ்மப்பா - கண்டறிந்தாற் காணுமையா கனகமப்போ, வீணாகத் துருசுகொண்டு அலைவதென்ன - வேதையுனக் காகாது வெறும்பேச்சாச்சு, பூணை சூதமது புதைத்து போச்சு-பொய்யாச்சு பாஷாணம் பூத்துப்போச்சு, கோணை மால் தெரிக்கு மந்தமூலி-கொடுமுடிபோல வேரோடுங் குவிந்தமூலி. ()

மூலிவிள்ளக் காட்டுகிறேன் பின்னையப்பா-மூகடுவுனக் கறிவித்தேன் தெளிவதாகப், பாவிசூன சாலிதய வாணிசூக்ஷ்ம் - பகர்ந்தறிந்தால் மூலியிடம் பார்ப்பாயப்போ, நாவிரண்டு மோராரும் ஐந்துயேழும்-நல்லெட்டெட் மெவாய்க்கும் காணுரைப்பேன், காலிபல மூலியெல்லாம் காரங்கட்டும் -கட்டுவிண்டு கட்டறிந்து காணு காணே. (136)

காணப்பா காரமென்ற காரந்தன்னிற் - காணுமப்பா பதின்மூன்றி லொன்றுதேரும், தாணப்பா தகரமென்ற தகரந்தன்னில்-தள்ளிவிட்டுப் பதின்மூன்றி லொன்றுதேரும், நாணப்பா வகாரமென்ற பூட்டிற்காணு - நல்கிலொப் பதின்மூன்றும் மூன்றும்நான் கில், ஊணப்பா ஒன்றுதள்ளி நின்றபூட்டை-புகமுடிந்து தென்று சொல்லி யூணிக்கொள்ளே. (137)

கொள்ளுதற்கு மூலியதாம் குறியிற்கண்டு - குதிகொள்வாய் மனோன்மணியைத் சூமபிட்டேத்தி, விள்ளுதற்கு உந்தனுக்கா யுரைத்தெனப்பா-விள்ளாதே, சத்திபதம் உன்மேல்வைத்தேன், எள்ளுமய மறிந்தவனே சண்டிந்தா - யிதைவிட்டாற் போக்குனக்கு வேறேயில்லை, உள்ளுமயம் பிரமயமு முரைப்பேன்கேளு - உத்த அண்ட பிண்டதலை வாறுதானே. (138)

தானென்ற சகரமது தொண்ணூற்றொன்று - தான்தள்ளிச் சேர்த்திடுவா யொன்று காணும், தானென்ற நகரமதுக் காரங்கொண்டு-கண்டுகொள்வா யறுபத்தி யைந்துந்தள்ளி, ஊனென்ற ரொண்டுமப்பா ஒன்றேயாச்சு - ஒகோகோ மூன்றுமப்பா உதித்துப் போச்சு, மானென்ற மலர்விழியா ளண்டமப்போ - மகிழ்ந்துனக்குத் திறந்துவிட மாயம்பாரே. (139)

பார்ப்பா அண்டத்தின் கொலுவையப்போ - பராசத்தி மக்களப்பா பார்த்திருப்பார், காரப்பா அவள்கொலுவி லண்டபாகம்-கணக்கிட்டு முடியாது கர்மிகாணன், ஏரப்பா அதுவழியா யூனிட்டுடாக்கால்-பிருக்குமந்தப் பிண்டகொலு வதனைக்காணு, சாரப்பா அவள்புயத்தின் மீதிலேதான்-சார்ந்தவுடன் நீகாண்பாய்ப் பிண்டந்தானே. (140)

பிண்டமென்ற முதற்பிண்டம் கண்டாயானும்-பிசகாது வாய்திறந்து புலம்புமப்போ, அண்டமது உனக்குதய மானுலப்போ - அசைந்தாடும் மேனியெங்குந் துண்டம் காணும், சண்டனெனு முனையப்போ சதாநந்தித்தாய் - தான்வணங்க அவள்மூலம் காணவேணும், பிண்டவிற்தைக் காணாத மூலியாலே - பெறுவதப்பா வேதைபல தொழிலுந்தானே. (141)

கொழிலென்ற லெத்தொழிலு மிதற்கொவ்வாது -சொருபவா னந்திகொலு குசுஷம்பா, வழியென்றால் வழியையப்பா அதுவே யாகும்-வாகான நாதமது அதுவேயாகும், கழிவென்ற கருவதுவு மதுவேயாகும்-கட்டான யீடமையு மதுவேயாகும், ஒளிவான முப் பூவும் உப்புமாகும்-ஒடுங்குமையா யெட்டெட்டு மொடுங்குந்தானே.

ஒடுங்குவது துருசதனற் பூர்க்குஞ்சண்ணம் - உப்பு வெள்ளை பிண்டத்தோல் வலுத்துப்போகும், அடுக்குமென்றே உனக்குரைத் தேன் தெளிவாயானால்-ஆடுமப்பா நவகோண மண்டத்தாலே, கடுங்கோள்பொய் குதருக்குப் பாலனாதன்-கைப்பிடித்த சூலமெனக்கண்டு கொள்ளு, படுவேதைக் கொடுங்குவதே பாகமாகும்-பயனறிந்தோர் பாஸிப்பர்பா ஷாணக்கட்டே. (143)

கருவிடையம்.

கட்டுவது பிண்டத்தோல் நிணமுமாச்ச-காயான பின்பதுவே சுண்ணமாச்ச, வெட்டுவது பிண்டரெத்தம் பச்சையாலே - விட்டு தப்பா சூதமல ரதினலாசை, பட்டுதப்பா செம்பதுவுங் களங்கு போக்கிப் -பதிவான அயமுதலாய்க் காணலாகும், விட்டுதப்பா உனையடைந்த பாசம்விட்டு - விண்மயமுந் தன்மயமும் உனக்காம் வேதை. (144)

வேதைபா வெளியாகும் அண்டபிண்டம்-வெளிகண்டா லுனக் காச்ச வேதைகோடி, ஊதையிலே காணுவரோ பதத்தின் வாழ்க்கை-ஒருக்காலங் காணுது ஒடிப்போகும், வாதையினற் காணுவதே சத்திபூட்டை-வாயாது வாயாது துருசுவெள்ளைப், பாதையிலே கிடக்குமப்பா வேதைமார்க்கம் - பார்ப்பவனே கண்டெடுப்பான் பதத்தின்பூட்டே. (145)

வேண்டிய கரு.

பூட்டப்பா சுட்டுதற்கு அண்டம் வேணும் - பொடிப்பதற்கு முதற்கிழங்கு பூகம்வேணும், ஊட்டப்பா அண்டத்தின் வழலை வேணும்-ஊன்சதைதோ ஸெலுப்புப்பால் உப்புவேணும், நாட்டப் பா மாய்ப்பதற்கு காவவேணும்-நாயகியாள் தன்சீலை யீடுவேணும், கூட்டப்பா யிதுவுனக்கு வாய்த்துதானாற் - குமுருமப்போ பூரணத் திற் குடியாவாயே. (146)

ஆவதுவே மனப்பூட்டா வழிந்துபோகும் - அடக்கமில்லார்க் கணுவளவு மாகாதாகா, பாவமென்ன பாவமதாங் கருவழிக்கப் - பலபிண்டத் தலைதரித்த பாவங்கண்டாய், சாவதுவே மெய்யறிந்து தண்டத்தாளை-சார்ந்தெடுப்ப.நாகாது சாபம்மெத்த, நாவதுவே நிலைநின்றற் காணலாகும்-நாடாது சாபமிப்போ நாடிப்பாரே.(147)

பாடப்பா நகரவட்டம் அறுகோணங்கீறி - நடுவரையுங் கடை வரையும் ஓமதாக்கி, தீரப்பா கோணத்தில வய-நய-கிய மூன்றும் அக்னி-திருமையுடன் நம்-வம்-உம்மூன்றும் வருணனாகும், ஏரப்பா யங்-கிங்-சிங்மூன்றும் நிருதியாகும்-யெமகண்ட அக்-இக்-உக் மூன் றும் யிசான்யம், காடப்பா ருதரன்ருத்ரி மயானகண்டம் - காட்டு வாய் கோணநவ சூலம்போடே. (148)

போடுவாய் நடுவரையில் சு-ரி-ந வென்றுமாட்டி - பொங்கமுட னேதுவதோ குருவைக்கேளு, கூடுவது ரிம்கும்னும் ஊமஆமென் றே-குறிஞ்சா யிரத்துநா றுருவையோத, ஆடுவாள் மனேன்மணி யாள் ரூபங்கண்டு-ஆர்ப்பரிப்பாய் நீங்காரவோங் காரமிட்டிச், குடு வாய் மலர்ப்பதத்தில் விழுந் துதைத் - துலங்குவாள் மனக்கசட்டின் குசுஷங்காணே. (149)

காணப்பா சண்முக நாதாநாதா-கமலமது கண்டிறக்குங் கதி ரோணைக்காணப், பூணப்பா அம்மொழியா ஞ்ஞைப்பாளர்த்தாள்- போதுமப்பேர் உன்மேனி பூத்துப்போச்சு, ஆணப்பா ஆணுமல்ல பென்னுமல்ல - அரகரா நாதமில்லா தமைந்தமுவி, நாணப்பா உரைத்துவிட்டேன் மாயப்பூட்டை - நமனுமென்மேல் வஞ்சமிட நவின் றிட்டேனே. (150)

இட்டேனே கமலமுறை வாணிபாதம்-யினங்கினேன் பூரணத் தை யோகங்கொண்டு, பட்டேனே யல்லல்வெகு பாட்டிற்சென்று- பாதமங்குச பாசசெந் தூரத்தானே, விட்டேனே கும்பமுத சாலை கண்டு-விகண்டமணி பூரகத்தை யோங்கித்தாண்டி, மட்டேனுங் குழலாள் தன் பதம்பணிந்து -மாயமென்ற பூட்டறிந்து மகிழ்ந்து கண்டேன். (151)

கண்டனப்பா வழலைபென்ற போக்கையெல்லாம்-கண்டதில்லை
பென்கிலுமே வழலைமார்க்கம், விண்டேனே உப்பென்ற தீர்க்கமெல்
லாம்-விதவிதமாய்க் காணவொரு பலனுமில்லை, சண்டாளத துரு
சுதனாற் கோடிகண்டேன் - சண்டிகட்டி நீத்தவில்லை சாம்பலாச்சு,
பண்டான பாஷாண வீரம் பூரம் - பார்த்தவித்தை கோடியுண்டு
பலன்காணேனே. (152)

காணேனே வேதையுப்பு சப்பாய்ப்போச்சு-கடுத்துருசு பாஷா
ணம் காற்றாய்ப்போச்சு, ஊணேனே சுவாசமது ஒடுக்கத்தாலே -
ஒண்ணரையுங் கால்முன்றும் ஓடிப்போச்சு, ஆணேனே பெண்
ணைவென் றறியாப்பூட்டை-அறியாமற் பட்டதொரு கோடியுண்
டு, சாணேனே முழுவேனே வென்றருட்சம் - சாதகமாய்க் கண்ட
வனே கருதியறிவானே. (153)

அறிவாலே காண்பதப்பா சாரப்போக்கு - அறிந்தவனே மூலி
கண்டு தேறுவானே, தெரிவானே மூலியுட நாதமப்பா - தெரியா
தார் தேறுவரோ சாரப்போக்கை, மறிவதே மாயமப்பா சாரமென்
று-மாணவனே காண்பதுண்டு மாயமூலி, பிறிவதே கருணிகச் சா
ரின்குசும்-பிரித்துரைப்பேன் சாரத்தின் பிண்டமூலம். (154)

மூலமப்பா வேறில்லை சாரமூலம் - முண்டமப்பா பிண்டத்தி
லுதித்தசாரம், தூலமப்பா சாரமதிற் சேர்ந்ததாலே - துகண்டசத்
தி நாதமது சாரமாச்சு, பாலமப்பா வேதைக்கு உனக்குரைத்தே
ன்-பலதொழிலு மிதற்குள்ளே ஒடுக்கமாகும், சாலமப்பா வேறில்
லை யிதுவேயாதி-சாற்றுகிறேன் விபரமிதே சார்ந்தபேரே. (155)

சாக்கட்டு.

பேரப்பா சாரபலம் பத்துவாங்கிப்-பின்கரைத்துப் பாத்திரத்
திற் கீழண்டத்தைக், தூரப்பா அதையுடைத்து நீரைவிட்டுச் -
சூழ்கருவை நகிக்கிவிட்டுத் தீயில்வைக்க, மீரப்பா யெரித்திடவே
கட்டிப்போகும்-நிதமன யிச்சாரக் கட்டுமாகும், நாளப்பா சாரத்
தின் போக்கைவிள்ள-நம்மாலு முடியாது நாட்டிப்பாரே. (156)

பாரப்பா சாரமென்ற கட்டுப்போக்கு - பாயுமப்பா அண்டமூ
டுருவித்தானே, ஊரப்பா களங்கென்ற தெல்லாமாத்தும் - உத்த
மனே கற்பமிட்டா லுறுதியாகும், நாரப்பா மூலியந்த வேகச்சா
ரம்-நாதமுதல் பலதுக்கும் ஆதிபாச்சு, சீரப்பா சாரமென்ற கெட்
டிச்சாரம்-தீர்ந்தவனே காண்பன்கந்தி துறவுதானே. (157)

ரகக்கட்டு.

நானென்ற சூதமது பலமேகொண்டு-சாய்த்திவாய் முள்ளிக்
காய் கசப்புக்கட்டும், வேனென்ற மூன்றுநான் சகியில்லைக்க -
விதமான சுத்தியது வாகும்பா, கானென்ற சூதத்தின் திட்டுப்
போகக் - கட்டுமப்பா வித்தில்லாக் காயில்லித்தாம், நானென்று
சொல்லாதே காயின்சூதும் - நவின்றனப்பா பொன்மேனிக் காயிற்
காணே. (158)

காணுவது பொன்னிறமாய் காயின்சூதும் - கண்டிட்டாற் கா
ணலாம் மூலியாலே, ஊணுவது காயில்கட்டுஞ் சூதத்துக்கு - உடு
சிலை முதற்பின்ட மதனைப்பார்த்து, காணுவது மற்றதப்பா ஆறு
ம்பார்த்தால்-நவ்கையவன் முகமின்கைக் கண்டுகாந்து, காணு
வது முன்பின்பார் நிலப்பயிசைத் - துலைத்திவாய் துணித்தமான்
கிரித்தானே. (159)

கிரித்திவாய் முதற்கிழங்கு வருவாய்க்காணும் - கிரிந்தெடுத்
து அக்கசத்தோ ருலெலிட்டுப், பிரித்திவாய் மைபோலே மிடித்
துக்கொண்டு-பிசகாமற் கவசமிடு சூதத்துக்கு, மரித்திவாய் அண
லிகோலால் தியைமூட்டி-மாட்டுவாய் காட்டுதேதி மாண்டுபோச்சு,
எரித்தசிவன் கண்ணுச்சு யேமமாச்சு - இனிமையுள்ள சண்மசா
எளிதாய்விட்டேன். (160)

விட்டனப்பா சிவானந்த மூர்த்திநாதம் - விடுபட்டு அழிந்து
கட்டி வேதையாச்சு, பட்டனப்பா ஒருவருக்கும் விள்ளொண்
ணுது-பாழாச்சு பாழாச்சு பாமலோகம், கட்டான சண்டாளக்
கசடருக்குக்-காணுது காட்டாதே கக்கிப்போகும்; ஒட்டாதநாத
ம்பா உலகநாதம்-உன்பதமுந் தன்பதமு மொடுக்கமாச்சே. (161)

ஆச்சப்பா சத்திசிவ மடங்கிப்போச்சு-அரசரா வேதையென்ற
வாதமாச்சு, போச்சப்பா பலதொழிலு மிதுலேயாச்சு-பொல்லாத
பயல்களுக்குப் புகலொண்ணுது, பாச்சப்பா யோகமில்லா மடை
யருக்குப்-பலியாது யிவ்வேதை மாயமாகும், காச்சப்பா கண்துல
ங்கு மாத்தாள்சொன்ன-கனகம்பா விளளாதே கசடர்க்காமோ.()

ஆமென்ற சூதத்தைக் குகையிலிட்டு - ஆச்சென்றும் போச்
சென்றும் பாகந்தப்பி, ஆமென்ற மூலிபத மற்ற்திருந்தும் - உதவா
மற் செய்பாகத் தோடித்தென்பார், சாமென்ற சண்டாளப் பிணங்
களப்பா - சதானோடி காலமெல்லாஞ் சாரந்தாலாமோ, ஊமென்ற
சூகையுதிக் கெட்டமாந்தர்-ஒருகோடி கணக்கிடவு மொவ்வாதென்
னே. (163)

ஒவ்வாத வார்த்தையது நிலைப்பதேது - ஊதியே கெட்டமார்த
ருறவாகாது, செவ்வாயான் கதிர்கிரண திங்களாத்தாள் - சிவந்த
வளே பிண்டத்துக் காதியப்பா, எவ்வாறு கண்டவனைப் பூசிந்தே
த்தி-யிதம்பேசித் தரித்திட்டாற் குருதிதோயும், அவ்வாறு சவ்
வாது கொண்டியும்-அந்தரத்தமதிவிடவே நாட்டங்கேளே. (164)

கேளப்பா குருதியதில் திட்டம்மூன்று-குமரிபொங்கும் வகை
யறிந்து யெடுக்கவேணும், தூளப்பா ரவிபடவே சுவரித்தானை -
சுகமுனக்கு வேறில்லை சொர்னமாச்சு, நாளப்பா அண்டத்தின்
கருவெடுத்து-நாயகியாள் தன்சீலை கவசமிட்டு, மீளப்பா தூளுட
னே புளுகுகட்டி-மீட்டுசெந் தூரிக்குந் தீயிற்றானே. (165)

தானென்ற பிண்டத்தாற் கட்டிம்மூன்றும்-சந்தேக மில்லையப்
பா சாபம்மெத்த, வேனென்ற குருதியுட மூலிதானும்-வெளுமை
யென்ற கலையதனிற் பட்டுதானை, போனென்றாற் போகாதுவெள்
ளாவியிட்டும்-புத்தியுட னறிந்துகொள்ளு-மூலிகுசூழ், நானென்
ற குறியெவர்க்குங் காட்டவேண்டாம் - நாயகியாள் பாவசமே நம்
மைத்தாக்க. (166)

லிங்கக்கட்டு.

தாக்கவே யின்னமொரு குசூங்கேளு - சாதியென்ற லிங்கத்
தைப் பலமேகொண்டு, காக்கவே யரைக்காளி தூளிற்சேர்த்துக்-
கவசமிடு பிண்டத்தோல் மூடித்தீயிற், சாய்க்கவே தணலிடவே
கட்டிப்போகும்-சாய்க்காடைப் புடமிடவே தங்கமாகும், வாய்க்
குமே கட்டான லிங்கங்கொண்டு - வாழலாங் கோடினித்தை வாய்த்
கும்பாரே. (167)

லிங்கமெழுது.

வாய்க்குமே மெழுகுலிங்க மாகவென்றால் - மைந்தனே சண்டி
சா மார்க்கங்கேளு, காய்க்குமே வெடியுப்பு கரியுப்பு வளையலுப்பு
கட்டான சவுட்டிப்புக் கார்தியுப்பு, மாய்க்குமே ஐந்துப்புங் கார
சாரம்-மகத்தான துருசுவெள்ளை பூரம்பிரம், தேய்க்குமே சார
முடன் விர்துங்கட்டிச்-சிவகிவா வகைக்குபலம் நிறையொன்றுமே.

ஒன்றான பலமதனைப் பொடித்துச்சேர்த்து-ஒகோகோ என்ன
சொல்வேன் உம்பர்சாக்ஷி, கன்றான வேதவல்லித் தாய்நாதற்கொ
ண்டு - காட்டிடுவாய் பொடியிலிதைக் கலக்கத்தானே, பன்றான
பொடிகலந்த நாதத்தோடே - பாய்ச்சுதற்குச் சொல்லக்கேள் பரம
யோகி, ஒன்றான ஒன்றல்லோ மகனையப்பா-உற்றஅண்டந் தனை
யெடுப்பாய் பத்திதானே. (169)

அண்டக்கிருதம் செயநீர்.

பத்தியாம் அண்டத்தை யெடுத்துவந்து-பாரதனை யுடைத்து
மெள்ள மைப்போலாக்கிச், சத்தியாம் மனோன்மணியைத் தியா
னஞ்செய்து - சதமாக சிம்யிம்வம்மென் றோதியந்த, முத்தியாம்
நாதம்விட்ட பொடியைத்தூவி - மூடுவாய் மேலையொரு பான்டந்
தன்னை, அத்தியாம் முகவணியே போற்றிசெய்து - அரகரா ரவி
யிட்டுத் திறத்தைக் காணே. (170)

காணவே சொல்லிவிட்டேன் வெளிவிடாதே-கனகமுனக் கா
தியது கர்மநோய்க்கும், பூணவே ரவியிலிட்ட பொடியைப்பாரு -
புகழாக யிரர்ப்பகலே நானேமூன்று, தோணவே நின்றிடவே மூன்
றும்நாளில்-துலங்கும்பா செயநீரின் சொருபம்பாரு, மாணவே
யதைக்கலக்கி யிருந்துக்குப்பி - மைந்தனை பதனமிட்டு வரிசை
கேளே. (171)

கேளுமப்பா செயநீரில் நின்றசத்தைக் -கிளர்ச்சியுடன் ரவியி
லிட்டு உலர்த்தித்தூளாய், மீளுமப்பா தூளதனைப் பதனம்பண்
ணி-மேன்மையுடன் சினியோர் பலமேயிட்டுத், தூளுமப்பா சண்
மசா சன்னிதோஷம்-சோகைபல வாதமுதல் யாவற்றுக்கும், ஆளு
மப்பா வெருகடியா வின்பாலினிய - அப்பனை அதுவகலும் வாறு
தானே. (172)

தானென்ற பத்தியமோ புளிபுகையைநீக்கு - தப்பாது தப்பா
து கிருதமப்பா, வானென்ற பலருக்கும் வாய்த்ததிந்த-வகையான
அண்டநவ கிருதஞ்சூழ், மானென்ற யென்னப்பன் யென்தாய்
சொன்ன-மர்மயிது விள்ளாதே மாயமாகும், நானென்ற நிலைமை
யுனக் குண்டேயானால்-நாயகனே செயநீரின் போக்கைக்கேளே. ()

செயநீர்வித்தை.

கேளப்பா செயநீரி லாமுஞ்சூழ் - கிருபையுள்ள சன்மச
முனியேபாரில், பாளப்பா கொலைகளவு பொய்யருக்கும் -பராபரி
யாம் நூல்பாரச் சண்டிகட்கும், நாளப்பா சென்றாலு மிதனை
மைந்தா-நாடாதே நானென்ற வாக்குப்பொல்லா, கூளப்பா கங்கி
விடும் நாய்போலாவார்-கும்பகமும் பூரணமுங் குறைந்துபோமே. ()

போமென்று யானுரைத்த மொழிபொல்லாது - போக்காதே
போக்காதே புத்திவேணும், தாமென்ற ஆணுவமே தள்ளவேணும்-
சதாகாலம் பூரணத்தைச் சாரவேணும், ஒமென்ற சிவாயத்தை
நின்றயானால்-உமக்கல்லோ கிடைக்குமந்த உம்பர்லோகம், நாமெ
ன்றந் தாமென்றும் யெண்ணவேணும் - நாதாந்தப் பரவெளியை
நாமேப்பாரே. (175)

பார்க்கவே அண்டசெய நீரிலப்பா-பாய்ச்சுவாய் செம்புமோர் பலமேகாய்ச்சித், தீர்க்கமென்ற களங்கறவே யிவ்வாறுமூன்று - செப்தசெம்பைக் காய்ச்சிவெய் தட்டித்தட்டி, ஆர்க்கமென்ற செம்பதனைத் தங்கத்துக்கு-அப்பினை ஊட்டிடுவாய் நாலுககொன்று, சேர்க்கமென்ற சொர்க்கமப்போ துலங்கிக்காணுஞ் - சீரான செம்பாகுஞ் சூதுகானே. (176)

சூதான செம்பதனைச் செயநீர்விட்டுச் - சுவரிடவே காய்ச்சி வைப்பா யுப்பாய்க்காணும், நூதான செம்புப்பைக் கலயமிட்டு - நுணுக்கமுள்ள தையல்பட்டை வராகனிட்டு, ஊதான கவச மிட்டுச் சிலைசெய்து - ஊதிடுவாய் நாழிகையி லொன்றிலேதான், வாதான செந்தூர மாகும்பாரு-மகிழ்வான வேதைக்கு மாகுமாமே.

ஆமப்பா தீர்த்திடவே காணும்பாரு-ஆண்மையுள்ள தாம்பரத் தின் சோதிக்காட்சி, நாமப்பா புத்திகெட்டு விண்டோங்கண்டாய் நாயகியாள் திருவாக்கு நாசம்பண்ணும், காமப்பா லுண்டவர்க்குங் கசடருக்கும்-காட்டாதே மூலியன்டஞ் சாபமெத்த, வாமப்பா செந்தூரம் வாய்க்கும்நல்ல - வார்த்தையுள்ள குணவானுக் காதி கானே. (178)

காணுவது செந்தூரக் காட்சிகேளு - காயநிலை கண்டவர்க்கே கைகொண்டாடும், பூணுவது செம்புமோர் பலத்துக்கப்பா-புகட்டுவாய் செந்தூரம் நாலைத்தானே, பேணுவாய் புரமெரித்த தச மாத்நாகும்-பெருமைபெற்ற சண்டகா பொல்லாவேதை, வாணுவாய் வாய்கிழந்து விண்டேனிந்த-வாக்குதப்பி வெளியில்விட்டால் வாயாதாமே. (179)

தாமென்ற நந்திகொலுப் பிண்டம்பிண்டம்-தப்பாது அண்ட மென்ற மூலிபீடம், சாமென்ற புளியோர்க்கு யெளிதா மிந்நூல்-தப்பாது யிதின்திறவு ஐம்பதுக்குள், காமென்ற கனகாச மான மூலி-கண்ணான கண்ணப்பா கடினம்மெத்த, ஊமென்ற ஒங்கா திபங்கண்டால்-உனக்கல்லோ வாய்த்துதிந்த உறுதிப்பூடே. (180)

பூடென்றால் நகரத்திற் பூத்ததுண்டாம்-புகலாது யெவ்வித மும் புத்திவேணும், கூடென்றாற் சிகரத்திற் செடியாமூலி-கரான நூல்பாராக் குருடர்க்காகா, தூடென்றால் வகாரத்திற் காயாமூலி - துஷ்டகுண வான்களுக்குத் தூய்த்தாரம், பாடென்றால் அகாரத்தி லண்டமாச்ச-பரிவாயின் ஞன்குமாதி மூலிதாமே. (181)

தாமென்ற நம்மதிலே யிலையதாச்சு - தவறாத யம்மதிலே பட்டையாச்சு, போமென்ற வம்மதிலே பூவுமாச்சு - பொருளான சிம்மதிலே காயுமாச்சு, ஆமென்ற பூனிதழும் அங்கமாச்சு - அவ்வினது தானாத வங்கமாச்சு, சாமென்ற அண்டமே நங்கமாச்சு - சதமாகு மண்டரச சிங்கமாச்சே. (182)

சிங்கமென்ற நவ்வேழுஞ் சூதமாச்சு - சிவ்ந்துவரும் மவ்வேழுஞ் சிவந்துபோச்சு, அங்கமென்ற தவ்வேழுந் துருசிற்கட்டும் - யகாசமென்ற சவ்வேழும் நீத்திப்போடும், மங்கமென்ற நவ்வேழும் வெள்ளைகட்டும் - மயக்கமென்ற வவ்வேழும் நீத்திப்போடும், துங்கமென்ற லவ்வேழுஞ் சாரங்கட்டும் - துடியான முகாரமே நீத்திப்போமே. (183)

போம்பா யம்மாறில் வங்கங்கட்டும் - பொல்லாத ஞம்மாறில் நீத்திப்போகும், வாமப்பா தவ்வாறில் தீபங்கட்டும் - வளமாக அவ்வாறில் நீத்திப்போகும், தாமப்பா எவ்வாறில் கெந்திகட்டும் - தப்பாது டம்மாறில் நீத்திப்போகும், ஓம்பா உம்மாறில் வீரம்பூரம் ஒடுங்குமப்பா அண்டமது ஒடுங்கிப்போமே. (184)

ஒடுங்கிப்போம் பலபலவும் மூலியாலே - யுதமுடிவு ஆச்சுதப்பா உண்மை யாகும், மடங்கிப்போஞ் சதாசிவமுஞ் சத்தி வாழும் - மாய்ந்துவிடும் மயக்கமில்லை மாயாஜாலி, கடங்கினிடம் அம்மூலி பேருங்கண்டு - காயசித்தி பத்திமுத்தி கண்டுகாணு, அடங்கினிடம் அம்மூலி உணக்குவாய்க்கும் - அகரா பூரணத்தி லமர்ந்துபோற்றே.

போற்றுவாய் இம்மென்ற ருசுகங்கண்டு - பொறிகளைந்தும் மனமுணிப் பூட்டிக்கட்டும், மாற்றுவாய் ஐங்கோண வகையிலக்கம் வாயடங்கக் கொண்டவனே வாமநாபன், சாற்றுவதே மனமுணிப் பத்திப்பார்க்கத் - தப்பாது மூலிமுதற் கிழங்குவாழ்க்கை, ஏற்றுவது உன்னறிவே மனக்கண்ணாகும் - யிகபாழு முனக்குள்ளே யிருக் ருந்தானே. (186)

தானென்ற மூலியொன்று ஒன்றேயாகும் - தன்னறிவு அறிவதுவும் ஒன்றேயாகும், கானென்ற பொருளறமும் ஒன்றேயாகும் - கன்னியர்கள் நாதமது ஒன்றேயாகும், வானென்ற மண்ணும்கின்னும் ஒன்றேயாகும் - வாய்ப்பதுவும் மாய்ப்பதுவும் ஒன்றேயாகும், நானென்ற ஆணுவமே ஒன்றைநீக்கி - நல்குமப்போ சுழிமுனையில் நாதங்கானே. (187)

நாணப்பா யிந்தாலில் மொழிந்தருகும் - கண்டறிவாய் பயன் பொருளைக் காணாயாகில், நாணப்பா முலிவழி காட்டக்கேளு - நடு வரையால் நடனவொளி நாட்டிக்கொண்டு, பேணப்பா கல்கலென நடக்கும்வெய்யு - பிடியிடைபாய் மணம்புரியத் தொண்டநாட்டில், வேணப்பா அம்முலி தெரியாமாந்தர் - விஷங்கண்ட விஷம்போலே விளவொண்ணாதே. (188)

ஒண்ணுது யென்னசெய்வேன் சண்டசாகேன் - உபரசமே நாக மாம் உகாரங்கட்டும், எண்ணுது யெவ்வாரும் யேமகூடம் - யெக் காலங் காணுவது யிக்பாத்தை, பண்ணுது சகலகலை வானிவாரும் - புதுமலருளக்கெப்தும் பரமுமாகும், வண்ணனும் வாழ்வடை வான் நாவால்விண்டேன் - வசனிப்ப தின்னமொன்று வாழ்க்கை பாரே. (189)

பாரப்பா மஞ்சக்கொடி வழலைபாரு - பரிவான வழலையினால் விந்தைக்கட்டு, சாரப்பா விர்தாலே துரிசைநீத்து - சதமாயந் நீராலே வெள்ளைநீத்து, தாரப்பா வெள்ளையினால் சாரத்தை நீத்து - துடியான நீத்தாலே எல்லாநீத்து, ஆரப்பா அறிவார்கள் யிர்த மார்க்கம் - அப்பனே சாரத்தாற் செயநீர்செய்யே. (190)

செய்யவே வேணும்ப்பா சாரநீத்தைச் - சிறப்பாகப் பலமொன்று பாண்டத்திட்டு, உய்யவே முலிமுதற் கிழங்கின்மூல - உதித்திடுவாய் நகங்கியதி லொக்கக்கட்டு, கய்யவே அண்டத்தை யுடைத்துமையன் - கருகயனக் காய்ப்பத்து நசித்துப்பிழிந்து, பய்யவே நீயெடுத்து கலக்கமுன்றும் - பரிவாக ரவியிலிட்டுப் பூட்டைக்கேளே. (191)

கேளப்பா சண்டசா சாதிலிங்கம் - கிரிகையுள்ள கட்டியொரு பலமொன்றாகத், தாளப்பா அதிலிட்டு ரவியில்வைக்கச் - சாயும்ப பா சத்திரி சாய்ந்துபோச்சு, நீளப்பா நாளைந்து பதமாய்ப் பார்க்க - நீண்டகட்டி தான்கரைந்து நீத்திக்கட்டும், சூளப்பா சொல்லாதே யதையுருட்டிச் - சுகமாகு மின்னமொருருதைக்கானே. (192)

காணுவாய் உருட்டியதோர் லிங்கப்பூட்டைக் - கதித்தஅயக் கம்பியினி லரைத்துப்பூசி, ஊணுவாய் எள்ளெண்ணெய் தீபக்காந்தியுட்படவே யிளகியது அத்துவீழும், தோணுவாய் அம்மெழுதை யுருட்டிக்கட்டித் - தொந்தமுள்ள தாம்பூரச் சிமிழில்மாட்டி, நாணுவாய் வகாரமென்ற சூதுக்கய்யா - நாட்டுவா யிம்மெழுதை உலமாய்த்தாமே. (193)

தாமென்ற செம்புஅயம் வங்கத்தோடு - தப்பாது பாயுமில்லை
சாரங்கேனா, வாமென்ற செம்புசத்தி மூலியாலே - வாய்த்தாக்கா
லிம்மெழுதிற் சொர்னமாச்சு, போமென்ற வெள்ளிக்கும் மூலிகத்
தி-பொருந்தினால் மாத்திலலாத் தங்கமாச்சு, சாமென்ற அயத்து
க்கு மூலியாலே-தான்சுத்தி யாகில்வெள்ளி தப்பாதாமே. (194)

தப்பாது வங்கமப்பா சத்திபாடில் - தானிடவே களங்கத்த
செம்புமாச்சு, ஒப்பாத ருதமுத லோடாதப்பா-உருக்கிடவே நிற
குமந்த மெழுகின்குறல், இப்பாரிற் பண்டிதற்கு நீத்தினங்கள் -
பியல்பாகு மிதினுடைய மேன்மைபார்க்கச், சப்பாணிப் பிள்ளை
முதல் நடக்குங்கண்டாய் - சதாசிவனுஞ் சத்தியுரைத் திடுவான்
தானே. (195)

தானென்ற பிம்மெழுதின வாறுசொன்னேன் - சண்டாளர்க்
குரையாதே சத்திலாக்கு, பானென்ற பருதியுணக்காணமாட்டா
ன்-பாழாச்ச உன்மேனி பறந்துபோச்சு, ஊனென்ற தேகத்துக்
கொன்றுங்காணாய்-ஒகோகோ ஒடுங்கிப்போ மொன்றுமில்லை, சா
னென்ற அங்கத்தைக் கடைகாணுமற்-சாய்த்துவிடு பெய்வாக்குத்
தப்பாதாமே. (196)

தப்பாது யிப்பொருளாம் முந்துற்றுள்ளே - சாற்றினே னிரு
நூற்றில் வெளியதாக, ஒப்பாக நூற்றில்லான் வின்கொன்னேன்
உன்னறிவு மனமுண வுனக்கேயாகும், இப்பாரில் பாவருக்கும்
விள்ளவேண்டாம்-பிகபாழு மிழந்திலா யேமன்வாழ்வாம், செப்
பரிது செப்பரிது நூலோயில்லை - சிவசிவா சொல்லுகிறேன் திறமா
ய்க்கொண்டே. (197)

கொண்டாலும் பெய்ந்துலே குறைவராது - கொண்டவர்க்குக்
காணுமது குறிதப்பாது, கண்டாலும் மெய்ப்பொருளைக் காணக்
காட்டும்-கசடாய்விட்டாலோ காணர்காணார், பண்டான விதி
வசமோ விட்டவாறே-பாழாகும் மூலிபலம் பாயாதப்பா, சண்டா
ளர்க் கிந்துலைத் தந்தாயானால்-தலைவெடிக்கு மாமிந்த மர்மமாமே. (198)

ஆமிந்த நூலுமப்பா மார்க்கம்பொல்லா-அடிதுடங்கி மூலியுட
வாறுகண்டாய், போமிந்தக் கடினமென்ற குகைஞ்சொன்னேன் -
புத்தியுட னுணர்வாலே பூணிப்பாரு, காமிந்தக் காமுகர்க்குக் க
முத்துநூலாம்-கண்ணிந்து மாய்வரப்பா கடலில்முற்றி, நாமிந்த
வாறுமப்பா கண்டதாலே-காட்டினேன் சண்டிச நாதமாமே. (199)

நாதமென்ற விர்துதித்த வாறுகேளு - நல்லஅண்ட பிண்ட
மென்ற வாறுகேளு, போதமென்ற கற்பூரப் பூட்டைக்கேளு - புரி
சடையா னணிமங்கைக் குறுதிகேளு, தீதமென்ற அவள்சீலைப்
பூட்டைப்பாரு-கிருபையென்ன அவள்சிகப்பின் திறத்தைப்பாரு,
வாதமென்ற வாதமது வயித்தியத்தின்குரு - வாய்க்குமிந்த நூலில்
மனம் வைத்துப்பூனே. (200)

வேறு.

பூனே யைந்து பொறிகலங் காமற்
கானே மனக்கண் களிகூர்ந் திருவருள்
தானே வேட்கை சச்சிதப் பீடமேல்
ஊனே புத்திகொண் டொடுங்கி யேறிடே. (201)

ஏறிடு கம்பத் திறைமுடி வசத்திற்
கூறிடு குண்டலி கொடியேறு பூரணம்
வாறிடும் யோக வழிகடந் தந்த
நூறிவி னாசனி சுந்தரி வாழ்க்கையே. (202)

வாழ்க்கை யறிந்தபின் மலரிரு பீடங்காண்
ஆழ்க்கைக் கும்பத் ததனிலே சார்ந்துபின்
மாழ்க்கைக் கோடி மாண்மூல மேலிடம்
பாழ்க்கை வங்கணப் பாய்சத்தி யாதரம். (203)

ஆதர மெவ்விடம் அறிந்துபின் நந்தியின்
பேதமில் வாசி பிரிவினைக் கண்டுநீ
மாதவாவ்விட மகண்ட சாலையில்
வாதர வொத்திட வாய்ப்ப தறிந்திடே. (204)

அறிந்திடக் காணு மாத்தான் மகிமை
பிறந்திட வேண்டாம் பின்னவே நிலையுனக்
கறிந்தவர்க் கன்புக் காகுமென் றென்பது
செறிந்திட வேண்டாம் சிவமந் திரமிதே. (205)

மந்திர மூலமே மாட்சியென் பதுசீர்
தந்திர சாலமே சதமதுக் கானது
வந்திரப் பூட்டுமே வாய்ப்ப தெப்பொருள்
சந்திர சேகரன் தாயுடன் தாக்கவே. (206)

தாக்கிடக் கூட்டுஞ் சமத்துள்ள மூலி
வாக்கிடக் காட்சி வந்தருள் செய்யும்
பாக்கிய மென்பது பரிசு மென்பதே
காக்கினுட் றெவுசெய் நல்லுண் னாவதே. (207)

உண்ண வென்பது உயர்முலிக் குள்ளது
கண்ண வென்பது கருந்துளி ராகும்
பெண்ண வென்பது பேசும் பிண்டமே
அண்ண மூன்றும் அறிந்து சேர்வதே. (208)

சேர்வது கக்கத் திரளண்டத் தருவு
சார்வது வதின் கரு கனமுளைப் பிண்டம்
ஊர்வது திங்கள் ஒன்றின் மேலது
சார்வது திங்கள் தன்கரு வாவதே. (209)

கருவது திங்கள் கண்டா னாகில்
உருவது கமல மூருஞ் சூலையாய்
பொருவது வாரிற் பொன்னிற மேனி
கருவது பத்திற் காய்முதற் பிள்ளையே. (210)

பிள்ளையைப் பெறுபவர் பேணிய நாளப்பா
கள்ளந் தென்திசைக் கசப்பெனத் தள்ளுவர்
மெள்ளக் குடதிசை யென்றைக்கு மாகர
செள்ளக் கீழ்திசை தேகங் கொஞ்சமே. (211)

கொஞ்சமென் நெண்ணர் கூடும் வடதிசை
பஞ்சமே யில்லை பறந்தது வதுமை
மிஞ்சிய பிள்ளை மிகவலு வாகும்
சஞ்சல மில்லை சகஸ்திர மூலியே. (212)

மூலியாம் பிள்ளை முதற்பிள்ளை நாளது
காலிநா னொன்பதிற் கமல மலரும்
வாலியாம் பிள்ளை வயதுபதி னைந்தில்
பாலியாஞ் சட்டை பருத்துதிர் மேனியே. (213)

மேனியிற் சட்டை மிகப்புட னுதிரக்
கானியிற் பல்லும் கழன்றிமே காளேறத்
தானியக் காமத் தருவிக்கம் பருக்கும்
மரணியச் சட்டை மறந்து வருவதே. (214)

வருவது திங்க னொன்றினிற் கள்ளன்
தருவது கண்டு தரிப்பான் தலைபவன்

குருவது குருதி கொண்டுணர்ச் சியினில்
தருவது அந்நிந்தவர் சாமமூலியே. (215)

மூலியே பிள்ளையை முந்திச் சுமந்ததால்
தாலிதன் தாயும் தலைப்பிள்ளை முடிபோய்
சாலிபா முண்டத் தனலிங்கத் தன்பால்
பாலிட் இடனே பரிவாய்வளப்பனே. (216)

வளக்கக் கருத்தினில் வசப்பட்ட பிள்ளை
தளர்க்கக் கருவிட் டானதைக் கள்ளன்
களக்கனா ளெண்ணிக் கன்னிக் குறவாய்
பளக்கப் பசுநீர் பாய்ந்து வளப்பனே. (217)

வளக்கக் கள்ளனும் வாய்க்கப் பதமறி
குளக்கத் திங்கனோ கோலமு விரண்டாம்
நிளக்க யெண்ணினால் நெறிதப் பாமலே
பளக்கப் பழக்கமாய்ப் பார்த்தறிப் பானே. (218)

தரிப்பான் தலைபோய் தான்போன முண்டம்
நரிப்பான லிங்க நாதனை வெட்டி
மரிப்பாள் பதலமாய் மாய்ந்துபொன் மேனி
இரிப்பான் பழுத்திட யெடுப்பதா முண்டமே. (219)

முண்டமாம் பண்ட மூவரு மறிந்தவர்
கண்டமா முனிவோர் கயத்திரி சபத்தோர்
அண்டமா முனிவர் யாவரு மும்மதத்
தொண்டராம் பலரும் தொகுத்துண்பர் முண்டமே. (220)

உண்பரே சட்டையை ஒதுக்கி நஞ்சினை
திண்பரே தின்று செரிப்பதற் கரிதாம்
கொன்பரே திக்குக் கொப்பென மாளத்
தன்பரே அவிழ்தத் தயிலமு மாகுமே. (221)

ஆகுமே அவிழ்தத் தருந்தயில மெண்ணெய்யே
போகுமே மனச்சூடு பொங்கிக் குளிர்ந்திடும்
மாகுமே போகும் மகிமைநற் பாதுண
வாகுமே யாவும் நல்மூலிப் பிண்டமே. (222)

பிண்டந் தரிக்கநல் பெருவயி ருத்தாள்
கண்டவரறியார் காணுமற் குண்ணும்
ஒண்டொடி வாடி உயர்பழுப் பேருமுன்
சண்டாளக் கள்ளர் தன்னைத் தரிப்பதே. (223)

தரிப்பதத் தோலினைத் தாலரித் தந்தம்
வரிப்பக் கொண்டதை வாய்க்குநா லறிகிலார்
சரிக்கத் தரிக்கையில் தான்கட்டும் நூலைப்
பிரிக்க வறிகிலார் பின்னறி வார்களே. (224)

அறிவரோ நூலின் அன்புள பூட்டைத்
தெறிவரோ சட்டையின் சிகரப் பூட்டுமே
உறிஉறி நாழி வெழுக்கழாக் கெண்ணும்
சறிசெவி டொன்றிரண் டறியார்கள் பாரே. (225)

பார்தெரி வாரிப் பயனுள் நூலைச்
சார்வ தெவ்விடம் தானது மெவ்விடம்
பூர்வ தெவ்விடம் புகல்வதெவ் விடமெனத்
தீர்வ தெவ்விடம் தீர்ப்பதெவ் விடமதே. (226)

மாவ தெப்படி மாண்ட பெண்ணிடம்
போவ தெப்படி போற்கொடி வாழ்க்கை
தாவ தெப்படி சாஸ்திரத் திலையென
ஆவ தெப்படி யலைந்து மாய்வதே. (227)

மாயவர் பிண்டமும் முண்ட முந்தலை
சாயல் ரலையெனச் சாம்பிண்ட மென்றுமே
ஆயவ ரண்டத்தில் ஆடிக்கண் மாண்டபின்
ஔவ ரிருப்பிடம் அறியா முரடரே. (228)

முரடர் காண்பரோ முழுமூலி வாறுதான்
திருடர் காண்பரோ சித்தியன் டத்திற்
குருடர் காண்பரோ கோடிநூல் தேர்ந்துமே
வெருடர் காண்பரோ விந்துவின் மூலியே. (229)

விந்து பிறந்திடம் விரிய மறிவரோ
கந்து பிறந்திடம் கண்டுணர் லிங்கமே

தந்தநூல் பிறந்திடம் தானறி யாமலே
சந்து பொந்துதா னழிந்து வெந்ததே. (230)

வெந்தவர் கோடியாம் வேதையிற் சிக்கியே
வந்தவர் கோடியாம் மயில்வெள்ளை கட்டினால்
பந்தவர் கோடியாம் பறந்தரு தத்தால்
சந்தவர் கோடியாம் சாஸ்திரம் பார்த்துமே. (231)

பாத்துமே சாஸ்திரம் பயனறி யார்கள்
பூத்துமே விட்டவர் புகல்வது மரிதென
தேத்துமே கெட்டவர் செகதல முழுதுமே
ஆத்துமே பார்ப்பவர் அறிவிலார் நூலே. (232)

நூல் பிறந்திடம் துகர்ந்து மறிந்துண
சூல் பிறந்திடந் தோணுமுன் கண்ணெதிர்
பால் பிறந்திடம் பட்டுமே கலையதில்
நூல் பறந்தினுங் கரைதெரிந் திலரே. (233)

இலரே அறிவு யிருந்துங் காண்பரோ
வலரே பொருளின் மறப்பைத் தெரிவரோ
கலரே சொலினுங் காண்பரோ கசடர்
குலமே யழிவரோ கொடுமூலி காண்பரோ. (234)

காண்ப ரென்பவர் காயந் துலங்குவார்
மாண்ப ரென்பவர் மானில மோடுவார்
பூண்ப ரெவ்வார் பூசைக் குறிகள்
நூண்பரே மூலியின் துகந்த வாரிதே. (235)

வாரிதென் றுணர்வோர் வாசவ னவனும்
சீரிதென் றுணர்வோன் செனிப்பனவ் வறநிலை
கூரிதென் றுண்ணிக் கூட்டிய லக்கம்
பேரினி ளீவோன் பெருவன மூலியே. (236)

மூலி யிருப்பிடம் மூதண்ட கோளையில்
சாலி யிருப்பிடம் சதமா மவ்விடம்
வாலி யிருப்பிடம் வராதென் வாசமாம்
காலி சூஸ்திரம் காணுர்கள் மூலியே. (237)

மூலீ யின்னமோ ரழுப்பணி சப்பணி
பாலி யாயியும் பங்கையும் மங்கையும்
சூலி கண்டகண் சூழ்ந்த மத்தியில்
வாலி கண்டதோர் வாயமா முள்ளதே. (238)

உள்ள துரைத்தயென் உணர்ந்தென்ப தறிந்திடு
கள்ள மறிந்து கலைவெரு ளாமலே
பள்ள நீர்ச்செழும் பங்கய தோஷமும்
வள்ள மூலியும் வாழ்ந்து கண்டிடே. (239)

கண்டிடு கண்டிடு காரணக் குறியையும்
உண்டது சொல்வேன் உகந்துமொத் தறிந்திடு
வண்டணி நிறமாம் வாய்த்த தழைமுதல்
கண்டனைப் போலது கருத்த மேனியே. (240)

மேனியில் மேகம் மெய்ப்பூச்சு சாம்பலாம்
தானி நிறமே தவள வர்ணமாம்
பாணியின் காந்தி பட்டது சீரிடும்
நானிதை விண்டேன் நவிலாய்சண் டசனே. (241)

சசனு மம்மையும் யின்பமாய்ச் சொன்னது
வாசனுங் கேசனும் வரம்பெற்ற மூலியாம்
பாசனுங் கையிற் பணிபாச மூலியாம்
வாசமே தருமது பெருமர மூலியே. (242)

மரமெனச் சொல்லது மாயச் சூதது
தரைமிசை சித்தர் தானது மறைத்து
வரமூலி வழலை வயங்கிட மறைத்தார்
தரையில்சண் டசர சாஸ்திரத் திடங்கானே. (243)

காணுவ தரிதெனக் கலங்கவே வேண்டாம்
பூணுமென் னைம்பதிற் பிரித்திட்ட நந்தியாம்
சாணது முழமிசண் டானது வடுக்கில்
விணது போகா விரிவது கண்டிடே. (244)

கண்டறி சூஷங் காட்டிடு மூலி
விண்டிட யிந்நூல் விரிக்க வஞ்சினேன்

கொண்டிடப் பாசமாம் கோதை சாபமாம்
பண்டிடும் விதிப்பயன் பார்த்து அறிந்திடே. (245)

பார்த்திட மெளனம் பலிப்ப தரிது
சேர்த்திடு மூலி சிவகாமி தன்னருள்
காத்திடக் காணும் காலனு மஞ்சவான்
காத்திசை பெங்கணும் நல்மூலி வாசமே. (246)

வாச மிருப்பிடம் வாழிட மெங்கோன்
தாசக் குளிரிலம் தனிநிலம் நாலிலும்
நேச மாயிடும் நிலவன வாயிடும்
மோச மிலைகாண் மூலியின் போக்கே. (247)

போக்கெனப் பாலையின் பெருமூலி அரிது
வாக்கென மூலியில் வாழ்கற் பூரம்
சாக்கென மருதையிற் சாய்மூலி போகமே
மாக்கென நெய்தல் மூலியாம் பலவே. (248)

பலபல வாசம் பகர்சாதி நாலிலும்
கலகல சித்தினி காயாப் பெருமூலி
வலகல சங்கினி வாய்த்தலை மிச்சமாம்
கலகலப் பணியிடு காயப் பாரமாம். (249)

பாரமா மெனப்பணி பத்மினி சத்தியாந்
தாரமா மட்டமாம் தான்காண மிச்சமாம்
ஆரமே நமதிட மணுகிலார் காரமே
தூர தூரமே கண்டய்ய ரோமுமே. (250)

ஏழு முக்கியம் யெட்டொரு நால்மா
வாழு முக்கியம் வாசமிரு மாகாணி
தோழு மக்கடை சுடர்க்காணி யொன்பதில்
சழு முலையாம் யிருகா லெழிலே. (251)

இருகா லெழிலோ யெட்டரைக் காணி
ஒருகால் முக்கால் ஒன்பது காணி
அருகால் நான்மா ஆடுமா யெட்டிற்
சருகா மலமதைச் சாரக் காணே. (252)

காணி யென்பது கண்டறி லக்கமே
வாணி யென்பது வாய்ப்பால் அதனிலே
பூணிக் காண்பவர் போத்துவார் மூலியை
நாணி நிற்பவர் காணப் பொருளினே. (253)

பொருளினு வாமெனப் பிரித்தறி வாலறி
அருளினு வாமென் ஆய்ந்தாற் காணியாய்
தெருளுவர்க் காருமென் கிந்தை யுணர்வினல்
இருள்மூலி வெளியா மென்றறி வாரே. (254)

என்றறி வோர்க்கா யின்னமுங் கேளாய்
குன்றறி பதினேழ் கூட்டுமப் படியே
ஒன்றறி மெத்த உயர்கண்ட மாவையே
வின்றறி யைம்பத் தொன்றி லிருந்திடே. (255)

நயந்திடக் கண்டே யிகழ்ந்திட வந்ததோர்
சாய்ந்திட மாவைச் சதிரத்தில் மாறி
காய்ந்திட நகாரம் கலந்தடை கோணம்
வாய்ந்திட வகாரம் வாச்சிடப் பாச்சமே. (256)

பாச்சிட வகாரம் பதிமூன்றில் மையம்
காச்சிட நடுவரை கணக்கிடு மையம்
தோச்சிடு மதனில் துடர்ந்த நடுவரை
ஆச்சிடு கண்டறி அம்மூலி நாமமே. (257)

நாமம் வகாரம் நாயகி சிகாரம்
தாமம் யகாரம் தாங்கு முகாரம்
பாமம் யவ்விதம் படர்மூலி பரமது
ஊமம் மூனறினில் உறங்கு மூலியே. (258)

உறங்குங் காலையில் உணர்வுடை யானறி
திறங்குங் காலையில் சுவந்த வன்னமாம்
பிறங்கும் பிறங்கும் பேய்க்குத் தாடிடும்
இறங்கும் மாநிலத் தியாவரு ம்கிழ்வரே. (259)

மழுவரே மங்கள மாமிது வென்னத்
தொழுவரே கயிலையின் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்

வழுவினா யாவரும் வாக்கமு தருந்தலே
பழுதிலா யானுரை பாசமா மூலியே. (260)

பாசநல் மூலியால் பாஷாண முடங்கும்
வாசனைப் பூவால் வாய்க்கும்வெண் ணீராம்
காசகாய் விர்திற் கட்டுமே சூதம்
தோசநற் காயில் தூளியாஞ் சூதமே. (261)

சூத மடங்கித் துருசின் வாறுகேள்
வாத மண்டம் வதைத்திடு கட்டாய்
பேத நடுக்கம் பிறந்திடுந் துரிசை
வேத சாரம் வீரிடுந் திங்களே. (262)

திங்க ளொன்றிற் சிறந்த பிண்டமாம்
மங்கச் சாரத்தை மடக்கித் கட்டிடும்
பொங்கத் தந்தில் பொய்த்து நீத்திடும்
மங்கைச் சிலையில் மடியமெட் டெட்டுமே. (263)

எட்டுடன் செம்பு யின்பக் களங்கறும்
தொட்டது மூலி துளிர்வால் போக்கிடும்
கெட்டநல் வங்கம் கிளருதி ரத்திற்
பட்டிட அயமும் பலவுமாண் டிடுமே. (264)

மாண்டவர் காண்பரோ மாய மூலியை
பூண்டவர்க் கொக்குமே பொலிவான் சூத்திரம்
ஆண்டவர்க் கருளும் புரிபவர்க் காகுமிக்
காண்டமென் னூலினு கடைமுந் தூறுமே. (265)

முந்து றுமென மொழிந்த நந்தியான்
இந் துற் பிரிவினைக் கிடவன்ப தென்றறி
என்னு லாண்டு யிதையறி வேரர்க்குப்
பொன்னூர் மவுனம் பூண்பவர் காண்பரே. (266)

காண்பரே தந்திக்கன மூவாயிரம்
வீண்ப தெண்பதை வெருந்திப் போகா
நாண்ப தத்தினை நல்மூலி யாகிடும்
வாண்பதி மருந்துடன் வசியிக் தாகுமே. (267)

சித்தாகும் யோகம் திரந்தரும் போதம்
வித்தாகும் பூரணம் விடுகிலி குணியம்
வத்தாகுஞ் சால மிடுஞ்சட் காவி
சத்தாகுங் கெவுனம் சதானந்தி போதமே. (268)

போத மருந்தலாம் புணர்முலி சேர்க்கையிற்
குத மறிந்திலார் தொழிலிது காட்டும்
நாத சாலமும் நாயகி வாழ்க்கையும்
பாத பங்கயன் பவிபிடங் காண்பரே. (269)

காண்பரே அண்டத் தந்தியாற் பலவும்
பூண்பரே கற்பம் பொலிக்கடை கட்டை
ஊண்பற் குதிரை யுவந்த நடைவழி
பாண்பரே செக்கர் பாணமும் ஏறுமே. (270)

ஏறு மல்வழி யிருவழிப் பூட்டது
கூறு சண்டனைக் கூற்றாய்க் கொண்டிடும்
மாறு கொண்டிடில் மாய்க்கும் லோகமே
தேறு மிக்குணம் தெரிவ துண்மையே. (271)

உண்மையார் தந்தியில் ஒருகோடி கொண்டு
நண்மையாம் புங்கவன் நல்லெட்டுப் பெருநிரல்
வண்மையாய்ச் சீவி வாங்குபால் வீசம்
தொண்மையாய்த் தந்தியைத் தொகுத்ததி லிட்டே. (272)

இட்டதை வைப்பா யினங்கதிர் மட்டும்
பொட்டென யெடுத்துப் புரிபிழல் வைப்பாய்
சட்டென வரளச் சார்ந்தது யாருடின்
கட்டளைப் படியாய்க் கடுகெள் ளெண்ணெய்யே. (273)

எள்ளெண்ணெய் காணியும் மிகமதிற் கூட
வள்ளலாம் முலிதோல் வளரோழு விரலாம்
கள்ளமா யதையுங் கண்டித் திடுமதில்
உள்ள மருத்திட் டுடனெரி தீயே. (274)

தீயிடு முத்தெண்ணெய் மிமிழின் நிறமாய்
கப்பப் பட்டைகீழ் யெரிந்திடப் பொங்கியே

ஓயிடு மடங்கி உதிரக் கட்டியாம்
நீயெடு பார்த்து நினைத்த தருந்துமே. (275)

அருந்துந் தேன்னிட் டரைத்தெடு கட்டியை
வருந்துந் சிப்பியில் வைத்திடு பதனமாய்த்
திருந்துநல் வங்கினி தீட்டிடு யெமலே
வருந்தி வருந்துனை வணங்குவார் பாரே. (276)

பாரே கிழங்கூப் படிநாம் போசையில்
தீரே வங்கினி திலதத்தின் வேசையில்
ஆரே யடிபட் டாடுவார் நிலப்பயிர்
சேரே பகைஞர் சிதறுவா நுனக்கே. (277)

உனக்கே யுரைத்தது உண்மையா மென்றறி
எனக்கே வாய்ப்ப தென்றிசை நந்தியாம்
மனக்கூர் காண வரமாய்க் கூட்டிதாம்
தனக்கே தன்னருள் தருவது சார்தமே. (278)

சார்தமா யின்னமோர் தாபாங் கேளு
கார்த மென்றொரு கள்ளியின் பட்டையை
வார்த சூத மதக்கிரு பலமாம்
தார்ததண் டக்கொடி சரிவிதங் கூட்டே. (279)

கூட்டியே நெகிளக் குழப்பி யரைத்தெடு
ஆட்டியே மேதைக் கொம்பினி லடைத்து
மூட்டியே தீயை முடிக்கிடு வெந்தபின்
சூட்டிய வித்தெடு சத்தளம் காணவே. (280)

காணவே புத்தின் கடும்புது கரோடியைத்
தோணவே கொண்டு தொலைத்தெடு பூசையில்
மாணவே சமனிடை மாட்டுமுன் மருந்தை
ஊணவே கூட்டி யொட்டி யரைத்திடே. (281)

அரைக்கயிற் சுண்ண மதுஒன்று மாட்டிச்
சிரைக்கயி யென்று சீருடன் வழித்து
தரைக்குள் மேதை தன்கொம்பில் மாட்டிடு
மரைத்தநற் பெருநீரே மாதர்க்கு தாதுவே. (282)

ஆதியா மஞ்சள் அன்புள்ள யெமலியைப்
பாதியாம் பிறையிலை பகர்ந்திடு கொண்டு
சாதியா மதனிற் றட்டிடு முத்தெண்ணெய்
மாதியா மஞ்சனமாலேவிட் டறிந்திடே. (283)

அறிந்திடக் காணும் ஆழிசூழ் புலியினிற்
சொறித்தநற் பொருளும் துலங்கவே காணும்
யெறித்தநல் லெமலியா யெங்குமே துலங்கும்
விரித்தநற் பார்க்குள் விளங்கும்நா வலரே. (284)

நாவல ரெங்கணும் நானிலப் பூங்கொடி
காவல ரேசக் கணங்களுங் காச்சின
கோவல ரிந்திரக் கோமான் குடிமனை
மாவலஞ் சேர்த்திடு மையின் குணமதே. (285)

குணமென்ன நந்தியான் கூரிய யிம்மொழி
மனமெனச் சேர்வோர் மகிழ்வரே சத்தியால்
தனமென வேதன் சாபம்பெரல் லாது
நினமனக் குறுகி நியமமா யறிவதே. (286)

அறிவதே யின்னமோ ரதிசயங் கேட்டிடாய்
செரிவது சண்டசத் தெய்வமே மவுன
சரிதையில் நின்றறி சத்தியந் தேவியாம்
பிரிவது அறிதெனப் பேசுவோர்க் காருமே. (287)

ஆகுநல் லண்டத் தறிந்ததோர் தந்தியிற்
பாகுநற் சீனியிற் பகர்பசம் பாலுடன்
வேகுடன் யிரண்டிட வெந்து குடிப்பிர
மாகுநற் போகம் அளவிலா லீலையே. (288)

அளவிலாப் போகமு மாகுமே சாமமும்
தளவிலா மூலியின் சாமப் படியாம்
உளவிலார் காணர் உயர்ந்தநன் னுட்டை
களவிலாப் போக்குங் கண்டறி போகமே. (289)

போகமும் யாகமும் பொருமையாற் காண்பது
தாகமுஞ் சோகமுந் தன்னு வறிவது

பாகமும் வாகமும் பகர்வர்ணந் தோன்றினால்
யோகமும் தேகமும் உண்மையா லறிவதே. (290)

அறிவ தறிவினால் ஆசா னொருவனால்
பிறிவ தெந்தவார் பிரணவ சூட்சுமே
குறிவ தெந்தெனக் குண்டலி பூசையால்
அறிவறி மூன்று மாதியாங் கண்டிடே. (291)

கண்டிடப் பொற்றலை காளியுந் தந்தியும்
சண்டிட லோகஞ் சரியிடை கொண்டு
வண்டிப் பாலில் வைத்திடச் சுண்டின்
கொண்டிடத் தூளாய்க் கூட்டு சீனியே. (292)

கூட்டு சீனியோ கூட்டுநா லத்தொரு
மாட்டு பசுவெய் மகிழ்பச்சை யாடிக்கு
ஒட்டிப் பிசைந்திட ஒக்கக் கட்டியாம்
வாட்டுக் கஞ்சியாம் வாய்க்குண வாகவே. (293)

உணரூ யுண்பதே யோகமாம் புத்தி
பிணரூய் நிற்பதே நெடுமண் டலமாம்
குணரூய் பூரணக் குண்டலி யேறிமீம்
மணரூய் சத்தியும் மகிழ்கற்ப மாச்சுதே. (294)

மாச்சென்ற கற்பம் மகிழ்ந்தருந் தவர்க்குப்
பாச்சென்ற யோகம் பாயுமே சட்டை
ஆச்சென்ப தின்று வாயிர மேலதாம்
போச்சென்ற மரையிற் பூரண மாறியே. (295)

மாறிடுந் தொல்லை மனமுறுதி யாகும்
வேறலை சண்டனே வேதனும் நீயாம்
கூறிடு மல்தட கோணநல் முனிவனாய்
தேறிடுந் கற்பத் திறமையில் வாகியாம். (296)

வாசியி லேறிடு வாய்ப்ப துனக்கெலாம்
ஊசியிற் கார்தமாம் ஒட்டுமென் னாலிது
வேசியின் வாழ்க்கைபோல் வீணர்க் கருந்துமோ
காசியிற் காணலாங் கடுமலி குகைமே. (297)

சூச்சமாய்ப் புத்தி சூசுத மறிவோர்கள்
மோச்சமாய் நத்தி மொழிந்தமூந் நூறினிற்
காச்சிபாங் கண்டவர் காணுமே கண்டது
வாச்சி சகோதரி வாழீடஞ் சேருமே. (298)

சேருமென் றியம்பிய செயலந் யாமலே
வேருளங் கொண்டிட வேதனுஞ் சத்தியாய்
பூருள பூரணம் பொருந்தா தென்றந்
நாருள மூலியால் நல்ல சாகுமே. (299)

அரசனும் நத்தி ஆதியாய் வகுத்தவர்
வரசே ரிம்மொழி வடநூ லறிமன
இருசுத மென்னு லியன்ற மூன்றிலுங்
கரசமாய்க் கொண்டபின் காட்சியிற் நூலே. (300)

நூலினி லுயர்ந்தது நுணர்சண் டசனே
பாலினி லவ்வணம் பகர்வதா மூணரை
சாலிதற் பரணை தாங்கிய சத்தி
வாலிதன் னருளால் வாழ்வரே மாண்பர். (301)

மாண்ப ரென்பதே மறையவர்க் காகிடும்
காண்பரே யோகம் கண்டிட நந்தியான்
பூண்பரே சக்கரம் பொருளினு மூவரும்
ஊண்பவ மகற்றி உயர்நிலை வாழ்வதே. (302)

நிலையில் நின்று நிகண்டுமூந் நூறையும்
கலையில் நல்ல கலைப்பான மாயிரம்
அலையாக் காவியம் ஆயிரத் திருநூ றும்
நூலையிரு நூ றும் நூஸ்திரங் கண்டிடே. (303)

கண்டு தேறு கருக்கடை முந்நூறு
கிண்டு சொல்லும் வினையமு மைம்பது
உண்டு மென்பதும் உற்ற ஆறுபதும்
கொண்டு பாருநீ கோர்வைநூ லாமிகே. (304)

நத்தீஸ்வரர் நிகண்டு நா,

முற்றிற்று.

நந்திஸ்வரர் கருக்கடை நாகக்கு

சூ ஸ் திர ம் ந லி.

பூரண மான பொன்னடி மூலம்
காரண மான கணபதி சத்தி
சாரணை மேலாய்ச் சார்ந்திடுஞ் சத்தி
பூரண ஞானத் தடிமுடி காப்பே. (1)

காப்பது யிசன் கருணையி னாலே
கூப்புடன் வாதம் குறிதெரிந் திட்டேன்
சேர்ப்பது தானே தெளிவுமூந் நூறைப்
பார்ப்பவர்க் கல்லோ டலித்திடுஞ் சித்தியே. (2)

சித்தியாம் நந்தி தேவனென் றென்பேர்
அத்தனார் கூப்பிட் டருளிஞர் வாதம்
பெத்ததி னாலே பெரெனக் காச்சு
முத்தமி முதனால் மொழிந்தமுந் நூறே. (3)

முந்நூறில் ஞான யோகமுஞ் சொன்னேன்
முந்நூறில் வாதப் புலன்வெளி விட்டேன்
முந்நூறில் தீட்சை முக்கியஞ் சொன்னேன்
முந்நூறு மிந்த முப்பதில் முடிவே. (4)

முடிவான யிசன் மொழிந்திடும் நூல்போல்
அடியே னுடனான காதிபர் நூலும்
படிமீதில் ரோமன் பாடிய நூலும்
நெடியதா மிவைகள் நேராகு மொன்றே. (5)

ஒன்றான மூல னுரைத்திடும் நூலும்
கன்றான கொங்கணன் காட்டிய நூலும்
சூன்றா தகத்தியன் கூறிய நூலும்
தன்றாமல் மூன்றுஞ் சரியென்ப தாச்சே. (6)

ஆச்சது கருவு ரானவன் சொல்லும்
விச்சகர ராமன் விசிய நூலும்
தாச்சியில் லாமற் சரியென்று தோன்றுங்
காச்சியின் பாடல் காலாங்கி தானே. (7)

காலாங்கி மச்ச முனிநூ லிரண்டும்
பானுள் நெய்ப்பால் பார்ப்பவர்க் கொன்றாய்
ஞாலமா மீதில் நனின்றது போகல்
முலமாஞ சட்டை முனிமொழி யொன்றே. (8)

மொழிந்திடும் மற்ற மடபதி பெல்லாம்
தெளிந்திடும் நூல்கள் சிறிதுக ளுண்டு
குளிர்த்திடும் நூலைக் குணகக்குள் மறைத்தார்
நெளிந்திடுஞ் சொல்லால் நிரம்பவு முண்டே. (9)

உண்டுகான் மற்ற சித்தர்க ளெல்லாம்
கண்டுகண் டையா கட்டினார் நூல்கள்
விண்டுசொல் லாது வேடிக்கை வாதம்
தொண்டர் பார்த்துச் சுழன்றலை வாரே. (10)

அலைவதல் லாதுஆதியின் நூலை
தலைகடை கண்டு சார்ந்திட மாட்டார்
புலையர்க ளெல்லாம் பொருள்கண்டோ மென்று
குலைகடி நாய்போற் கூக்குரலாச்சே. (11)

ஆச்சது வானத் தமர்ந்தவீந் தாலே
மீச்சர உப்பு மெத்தவுண் டையா
பாச்சிது கோடி பலபல உப்பில்
தீச்சுட ருப்புத் திருவித மென்னே. (12)

என்னவே வானத் தடியினி லொன்று
சொன்னதோர் பூமிச் சூலினி லொன்று
கன்னிற மாண கடலினி லொன்று
முன்னவர் சொன்ன மூன்றுமூப் பூவே. (13)

பூவிது லாய்வு அங்கியு மப்பும்
ஜவனென் நெண்ணிச் செப்பின தாலே

மாவெனு மிடைபிங் கலைசுழி மூன்றும்
தேவியிற் சூள்ளாய் தெரிந்தறி வீரே. (14)

அறிவது முத்துப் பவனமும் நீலம்
குறிதெரி யாமற் குருடர்க் கெல்லாம்
வெறிகொள்ளுந் தோழிகள் வீண்காரி சுட்டு
எறியினில் வீழ்ந்த றிசல்கண் டிரே. (15)

சுராறு மொன்றும் சுரெட்டு மொன்றும்
சுராத வீணர் ஜெபம்பண்ணு வார்கள்
கூரான வாசியைக் குருவாகக் கண்டத்துள்
நேரான போது நிலைக்குமெய்ஞ் ஞானமே. (16)

நிலைக்கு மூலத்தில் நிற்கின்ற வாசியைத்
தலைக்குள் ளாகத் தமர்கொண் டிருந்திடும்
மலைக்குமோ சம்மா மனக்குரங் கைபா
கலைக்கும் பொழுதிற் கனல்பிற வாதே. (17)

கனலாஞ் சுழிமுனைக் கால்கொண் டிருந்திடப்
புனலாகு மிந்து பூரண மாப்பிடும்
தனியான பேராகச் சமாதியு மெப்திடும்
வனவாச மென்ன மானிலந் தானே. (18)

மானிலந் தானே வரையி லிருப்பதும்
நானிலந் தானே தரையி லிருப்பது
தேனிற பிரணவஞ் சிங்குவங் தேறில்
ஊனில் மான வுயிர்சிவ மாமே. (19)

உயிர்சிவ மானால் உடல்சிவ மாகும்
பயிர்விரை யானால் விரைபயி ராகும்
பயில்வது மொன்றே பாடலு மொன்றே
தயிரிய மதனாற் றுனறி வீரே. (20)

சவுக்கார உப்பு.
தானு மிகுந்த சவுக்கார உப்பையும்
நானுமுந் தூறில் நயம்படச் சென்னேன்
தேனான உப்பைத் திராவகஞ் செய்தால்
வானு மகண்டம் வழிகாண லாச்சே. (21)

வழிகாண வழலைச் சவுக்கார நீர்தான்
சுருவாமிந் தூலிற் சொல்லுவேன் மூலம்
பழியாமல் நானும் படித்தமூர் நூறில்
நெளியாமல் பிற்கும் நிறைசவுக் காரமே. (22)

சவுக்கார வைப்புச் சாரநீர் வைப்பும்
சிவக்காது மஞ்சளிற் சென்றது மையா
தவக்கார ரல்லோ தான்முடிப் பார்கள்
பவக்கார னுக்குப் பலியாது கானே. (23)

காணாது யிர்தக் கருவெல்லா மையா
வீணை லோகர் மெத்தவுஞ் செய்வார்
தோணாமல் வாதஞ் சுட்டிடத் தோஷமாய்
மாணா வுனக்கு மார்க்கம்விண் டோமே. (24)

மார்க்கமூர் நூறில் வைத்திடுஞ் சாரம்
ஏர்க்கப் பலமொன் நெடுத்திடு கட்டியாய்
காக்குமே சீனக் கார மரைப்பலம்
தீர்க்க மிணங்கன் சேர்த்திடு நாலுமே. (25)

நாலா முருவியும் நாவியரைப்பலம்
கோலா மழ்ரி கூர்மை யரைப்பலம்
வேலாவின் பட்டையில் வேர்த்திடும் நீரைச்
சாரா மதில்விட்டுச் சரக்கெல்லாஞ் சாரியே. (26)

சாரித்துக் குப்பியிற் றுனரை மட்டாய்ப்
பூரித்து மேலே பொருந்திவை குப்பியை
நாரித்து வாரம்நடுவில் விலாப்புறம்
மாரித் துவைத்து மண்சீலை செய்திடே. (27)

சீலையைச் செய்து தீயடுப் பேற்றிடு
வாலையை வணங்க வந்திடும் நீர்தான்
ஆலயத் துள்ளாய் அமர்ந்திடுஞ் சத்திதான்
வேலையின் நீர்போல் விதநிற மிந்தே. (28)

விறமிந்த நீரை நீகாரக் காலே
உறமென்ற குப்பி யொன்றது வாங்கி

வறமென்ற திரீர் வார்த்திடு குப்பியில்
அறமெனக் குருவண் டஞ்சது போடே. (29)

அஞ்சது போட்டு அடைத்திடு வாய்தனைப்
பஞ்சதி னாலே பார்த்திடு கவசமாய்
வஞ்ச வுவர்க்குள் வைத்திடு மண்டலம்
கெஞ்சஞ் சாக்கு கிறுகிறுப் பாமே. (30)

ஆமே பிவைசவுக் காரத்தின் நீரால்
ஓமே மிருதார் சிங்கியி லூட்டியே
வாமே சுண்ணம்பில் வைத்திடு டெரித்திடத்
தாமே நிறைந்த சற்குரு வெண்ணே. (31)

குருவினிற் பச்சைக் துருசது சுண்ணம்
குருவினி லெண்ணெண் சரக்குகள் சுண்ணம்
குருவி னுபரசக் கூட்டமி தெல்லாம்
குருவது வாகிக் கோலமு மாமே. (32)

கோலமி தென்னுங் குருவிதி னாலே
காலனு மில்லை கலியனு மில்லை
பாலெனு மமுதப் பானமு முண்டாம்
மூலமு மிதுதான் முப்பதும் முற்றே. (33)

நந்தீசர் குஸ்திரம் 33 முற்றிற்று.

பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வைத்திய, வாத, யோக, ஞான சாவ்ந்திர கோர்வை நூல்களின் விபரம்.

ஐயா! உலகத்தோர்கள் உய்யும்பொருட்டு ஒவ்வொரு மகரிஷி
களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் வைத்திய, வாத, யோக, ஞான
சாவ்ந்திரங்கள் கோர்வை கோர்வையாக எத்தனையோ நூல்களைச்
சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

அவைகளில் அனேக மகான்களுக்கு கோர்வை நூலாக அகப்
பட்டமற் சில நூற்கள் கிடைத்தும் சிலநூற்கள் கிடையாமலும்
தேடித்திரிவது யாவருக்குத் தெரிந்தவிஷயமே.

அக்குறையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அனேக மகான்களு
டைய உதவியினால் ஷே சாவ்ந்திரங்களைப் பெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து
கோர்வை நூலாக்கி அச்சிட்டுக்கொண்டு வருகிறது யாவரும் அறி
ந்த விஷயமே.

அதில் தற்போது நந்திஸ்வரருடைய சாவ்ந்திரங்களின் கோர்
வைநூலை அச்சிட்டுக்கொண்டுவருகிறேன் முடிந்தபின் விலை விபரந்
தெரிவிக்கலாகும்.

நந்திஸ்வர கோர்வை நூல்களின் விபரம்.

நந்திஸ்வரர் கிவவாகட வைத்	நந்திஸ்வரர்முப்பு சூஸ்திரம் ந.ச
திய சாவ்ந்திரம் ௨௩	ஷே சுருக்கடை நான்கு
ஷே வைத்தியகாவியம் ௩௩	சூஸ்திரம் ௩௩
ஷே கலைக்கியானம் ௩௩	ஷே வைத்தியம் ௩௨
ஷே சுருக்கடை ௩௩	ஷே உபதேசம் ௨௪
ஷே விகண்டு ௩௩	ஷே சூஸ்திரம் ௩௩
ஷே குருநால் ௨௩	ஷே பூஜாவீதி ௩௨
ஷே ஞான சூத்திரம் ௩௩	ஷே பிரணவசூஸ்திரம் ௩௨
ஷே தண்டகம் ௩௩	ஷே முப்பு சூஸ்திரம் ௩௨
ஷே வைத்தியம் ௩௩	ஷே விஷகுளிகை ௩
ஷே வைத்திய சூத்திரம் ௩௩	ஷே அட்டமாசித்தி ௩
ஷே சங்கம விளக்கம் ௩௨	ஷே ஜீவ உற்பத்திசந்தா
ஷே வைத்தியம் ௩௩	மணி

இப்படிக்கு,

 இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புத்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.

வைத்திய, வாத சாஸ்திரங்களின்

வினம்பரம்.

அகஸ்தியர் பரிபாணை 300 0-10-0	இராமதேவர் தன்வத்திரிசா
பரிபாணை மூலிகை வெளி	ஸ்திரத்திராட்டு 1-0-0
ப்படை அகரத்தி 2-3-0	சட்டைமுனிவர் சிவபெரு
தெட்சனாமூர்த்தி திருமத்	மான் சாஸ்திரத்திராட்டு 1-0-0
திராம 1500 1-4-0	உரோமரீபிதி திருமூலர் சா
ரோமரீபிபரிபாணை 300 0-10-0	ஸ்திரத்திராட்டு 1-0-0
யரகோபு வைத்திய கித்தா	கருஜூரார் சுந்தரானந்தர் சா
மணி 750 1-4-0	ஸ்திரத்திராட்டு 1-0-0
ஷையார் லோகசெந்தரம்	அகஸ்தியர் அமுதக் கலிங்கி
300 ... 0-10-0	யானம் 1200 1-0-0
ஷையார் சுண்ணம் 300 0-10-0	ஷை பரிபுரணம் 205 சூத்தி
ஷை சாஸ்திரம் மூன்றுக்கும்	ரத்துடன் 0-8-0
சூத்திரம் 200 0-8-0	ஷை பூரண சூத்திரம் 216 0-6-0
கருஜூரார் வாதகாலியம்	ஷை வைத்தியரத்தினசகருக்
கொண்டி 700 1-0-0	கம் உதையுடன் 0-8-0
கத்திவவரர் கிண்டி 310 0-10-0	ஷை செந்திரம் 300 0-8-0
தன்வத்திரியார் கெருடாரு	சட்டை முனிவர் ஞானம் 0-6-0
டம் கெருட பஞ்சாட்சர	பிசமுனிவர்கைத்திய 330 0-8-0
ஆருடம் சத்தியாருடம்	புலிப்பாணிகைத்தியம் 510
மந்திர சக்கரங்களுடன்	உரையுடன் 0-10-0
மூன்றுஞ் சேர்ந்து ஒரே	ராமதேவர்கிவையோகம் 200 0-8-0
பயிண்டு ... 0-10-0	சுப்பிரமணியர் ஞானம் 200 0-5-0
உரோமரீபி காகாருடம் சி	ஷை ஞானம் 500 0-10-0
வாருடம் தேவியாருடம்	பூதிமுனிவர்கைத்தியம் 800 0-12-0
சக்கரங்களுடன் மூன்று	கத்திக்கருக்கடை 300 0-10-0
ஞ்சீர்ந்து ஒரேபயிண்டு 0-10-0	திருவள்ளுவர் நகரத்தின
கௌகிகர் சர்ப்ப ஆருடம்	கிந்தாமணி 800 0-12-0
மத்திராருடம் கித்தாரு	வயித்திய சாசகங்கிரகம்
டம் மந்திர சக்கரங்களுடன்	திக்கு நயம் 1-4-0
ன் மூன்றுஞ் சேர்ந்தது 0-10-0	அகஸ்தியர் வைத்திய காலி
இந்த ஒன்பதாருடம் சேர்த்	யம் 1500 0-12-0
து ஒரேபயிண்டு 1-8-0	ஷையார் பாலவாகடம் 300 0-4-0
திருமூலர் சுப்பிரமணியர்	ஷையார் குருகாடி சாஸ்திர
சாஸ்திரத்திராட்டு 1-0-0	ரம் 235 9-2-6
கடைப்பிள்ளை புசுண்டர்	ஷையார்கன்மசாண்டம் 300 0-4-0
சாஸ்திரத்திராட்டு 1-0-0	ஷையார் வைத்திய ரத்தினச்
மச்சமுனி கிஷ்டர் சாஸ்திர	சுருக்கம் 380 0-3-0
தித்திராட்டு 1-0-0	தெட்சனாமூர்த்தி ஜாலசூன்
சுந்தரானந்தர் கொங்கணர்	திரத்திராட்டு 500 0-6-0
சாஸ்திரத்திராட்டு 1-0-0	சுப்பிரமணியர் ஞானம் 200 0-2-6

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,
புத்தலூர், புதுமண்டபம் மதுரை.

